Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 489
Sîmbătă 3 ianuarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Început de an nou

La Centrul experimental de îngrășăminte bacteriene

In laboratoarele Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene se produc de mai multă vreme culturi de bacterii care — fixind azotul, fosforul, siliciul etc. — ajută plantele să se dezvolte și să dea o producție sporită. Nitragin, azotobacterin, fosforobacterin, silicobacterin sînt principalele și cele mai cunoscute produse ale centrului. Sporurile de recoltă obținute în urma celor 170 de experiențe efectuate în 1958, pe o suprafață de peste 1.000 de ha, atît în cadrul centrului cit și în numeroase unități agricole de stat și cooperatiste, au variat între 5 și peste 40 la sută. In unele experiențe la sfecla de zahăr s-a obținut un spor de 5.748 kg la ha; 840 kg la ha a dat în plus griul etc. Acestea sînt rezultatele cîtorva experiențe doar. Totalul sporurilor obținute însumează mii de tone de produse agricole obținute cu un preț de cost redus.

Cele cîteva exemple date privesc aplicarea unui singur îngrășămînt. S-a constatat însă că atunci cind se combină mai multe îngrășăminte bacteriene între ele, sau cu îngrășăminte chimice, rezultatele obținute depășesc sporurile pe care le-ar fi dat fiecare îngrășămînt în parte. Printr-o astfel de combinare s-a obținut în plus o cantitate de peste 1.800 kg porumb la hectar, ceea ce reprezintă 2/3 din producția martor. Cercetările au dovedit că îngrășămintele bacteriene au efect pozitiv asupra plantelor și din alte puncte de vedere. Astfel calitatea producției crește prin mărirea conținutului de ulei, zahăr, proteine etc., paralel cu mărirea rezistenței la boli și micșorarea perioadei de vegetație.

Din cele de mai sus — deși pe scurt expuse — cititorul își poate da seama de importanța îngrășămintelor bacteriene pentru creșterea producției agricole, sarcină principală a lucrătorilor din agricultura țării noastre. De aceea, ne-am interesat asupra activității ce se va desfășura în acest an în cadrul Centrului experimental de îngrășăminte bacteriene. Am aflat astfel că s-a prevăzut extinderea producției de îngrășăminte pentru o suprafață de încă 115.000 ha. Pe lîngă creșterea în cantitate îngrășămintele vor fi de o calitate mai bună și mai ușor de administrat datorită înlocuirii mediului din flacoane (agar-agar, în loc de pămînt). Va crește de asemenea producția de lacto-bacterin, care împiedică dezvoltarea fenomenelor dăunătoare în furajele însilozate. Fiind un produs foarte ieftin (costă 1 leu de fiecare tonă însilozată), lactobacterinul dă un gust plăcut furajului de siloz și nu dăunează în nici un fel animalelor. Din aceeași familie fac parte și bacteriile lactice care au fost izolate și selecționate pentru conservarea legumelor de la cantina sau Aprozar. Primele doze vor fi livrate în toamna acestui an. A treia utilizare, pe care o vor căpăta bacteriile lactice în cursul anului, va fi la prepararea unei substanțe cu scop dietetic care — dată în alimentația vițeilor — să reducă mortalitatea datorată bolilor aparatului digestiv. Produsul, care are calitățile iaurtului, va fi ieftin, eficace și ușor de manipulat.

Știut e că se prevede ca în scurt timp să crească în mare măsură producția de textile din in și cînepă — toarte rezistente — și că se fac pregătiri intense în acest scop. Și de data aceasta cercetătorii centrului au ținut să dovedească cît sînt de legați de viață, de rezolvarea problemelor imediate pe care le pune aceasta. Astfel sînt în curs experiențe și cercetări care să selecționeze bacteriile cu cea mai mare capacitate de topire a inului și cînepei atît în bazine cu apă caldă cît și în cele cu apă rece. Se urmărește de asemenea scurtarea timpului de topire pînă la aproximativ 1/3 din cel actual și obținerea unei cantități sporite de fibre de calitate, cu o culoare mai deschisă. Succesele obținute în U.R.S.S., unde se folosește pe scară largă această metodă, sînt o garanție că drumul ales e un drum bun. Utilizarea bacteriilor, care pot fi produse chiar la locul de muncă, reduce și prețul de cost.

Inainte de a încheia aducem la cunoștința amatorilor de ciuperci, fie că le preferă prăjite cu sare pe jar, fie preparate după cele mai rafinate rețete gastronomice, că în curînd se vor cultiva pe scară largă ciuperci din miceliu de producție romînească. A mai rămas de făcut verificarea miceliului în condiții de producție. Experiențele din 1958 au demonstrat superioritatea lui față de cel importat, avînd avantajul livrării în stare proaspătă.

Toate aceste preocupări dovedesc strînsa legătură a lucrărilor centrului experimental de îngrășăminte bacteriene cu cerințele vieții, fapt care chezășuiește obținerea unor succese cel puțin egale cu cele de pînă acum.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica rostită la posturile de radio cu prilejul Anului Nou

Cu prilejul Anului Nou, tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, a rostit în noaptea de 31 decembrie 1958 la posturile noastre de radio, următoarea cuvîntare:

Tovarăși și tovarășe, cetățeni și cetățene,

Ne aflăm în pragul Anului Nou, al 15-lea an de cind poporul nostru a devenit stăpîn al propriului său destin. In anul care s-a sfîrșit, pe întinsul țării noastre s-au înălțat noi fabrici, uzine, sonde, centrale electrice, locuințe, școli și spitale, s-a lărgit și s-a consolidat sectorul socialist al agriculturii, s-a îmbunătățit traiul oamenilor muncii de la orașe și sate. Infăptuirile rodnice ale acestui an sînt rezultatul muncii creatoare a eroicei noastre clase muncitoare, a harnicei țărănimi muncitoare, a oamenilor de cultură legați de popor. Ele sînt rodul politicii marxist-leniniste a partidului nostru care conduce cu mînă sigură poporul muncitor pe drumul socialismului.

Succesele pe care le-am obținut au cerut poporului nostru muncitor eforturi susținute, abnegație și elan patriotic în lupta pentru înfrîngerea greutăților, inerente perioadei de mari transformări social-economice și de lichidare a înapoierii în care a fost ținută țara noastră de burghezie și moșierime. Insuflețiți de victoriile repurtate, încrezători în viitorul luminos al patriei noastre, strins uniți în jurul partidului și guvernului, oamenii muncii vor manifesta și în anul care vine același avînt creator în lupta pentru îndeplinirea planului de stat pe anul 1959 pentru traducerea în viață a sarcinilor mărețe pe care partidul nostru le-a pus în fața poporului.

Ne apropiem tot mai mult de acel stadiu de dezvoltare cind rezultatele eforturilor noastre vor fi și mai evidente asigurînd un nivel tot mai ridicat al bunăstării materiale și culturale a tuturor celor ce muncesc.

Trecînd în revistă realizările obținute de poporul nostru în anul ce s-a scurs, ne bucurăm totodată de marile realizări ale popoarelor frățești din Uniunea Sovietică și din celelalte țări ale lagărului socialist. Realitatea vie, înfăptuirile materiale și spirituale ale sistemului socialist mondial demonstrează în fața întregii lumi superioritatea socialismului asupra capitalismului.

In lumea capitalistă noul an începe pentru oamenii muncii sub semnul fenomenelor tot mai acute ale crizei economice, sub semnul devalorizării și inflației, al agravării șomajului, al atacului reacțiunii împotriva libertăților democratice; lupta oamenilor muncii pentru interesele lor vitale, pentru democrație și progres social capătă o amploare și o intensitate tot mai mare.

Poporul nostru este doritor de pace și știe că aceasta năzuință a sa este împărtășită de toate popoarele lumii. Popoarele vor să fie eliberate de povara goanei înarmărilor și a cheltuielilor militare, de primejdiile grave ale politicii „pe marginea prăpastiei", dusă de agresorii imperialiști, dornici să cotropească pămînturi străine, să subjuge alte popoare, să le răpească independența națională și dreptul de a dispune de soarta lor.

Succesele însemnate obținute de popoarele iubitoare de pace în anul 1958 justifică convingerea noastră, că anul care vine va fi anul unor noi biruințe ale forțelor păcii, care sînt în măsură să împiedice orice tentativă a cercurilor imperialiste, îndreptată împotriva păcii și securității popoarelor.

Umăr la umăr cu celelalte țări ale lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, laolaltă cu toate forțele ce luptă pentru pace, Republica Populară Romînă își va aduce și pe viitor contribuția activă la rezolvarea celei mai arzătoare probleme a timpului nostru — asigurarea unei păci trainice în întreaga lume.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, al guvernului Republicii Populare Romîne, al Prezidiului Marii Adunări Naționale, urez din toată inima oamenilor muncii din patria noastră, bărbați, femei, tineri, care muncesc cu dragoste și devotament în uzine și fabrici, în mine, pe ogoare, în instituții și lăcașuri de cultură, noi succese în activitatea lor, în lupta pentru construirea socialismului, pentru propășirea țării și fericirea poporului, pentru pace în lumea întreagă, și le adresez tradiționala urare a poporului nostru:

LA MULȚI ANI!

O nouă victorie pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii

Raionul Sînnicolau Mare în întregime colectivizat

In preajma noului an, o veste deosebit de îmbucurătoare ne-a sosit de pe meleagurile Timișoarei. Agricultura raionului Sînnicolau Mare a fost în întregime colectivizată. Toți țăranii muncitori din raion lucrează astăzi în gospodării colective.

Primele gospodării colective din raion au luat ființă acum 9 ani de zile. Apoi mase tot mai largi de țărani muncitori și-au îndreptat pașii spre marea gospodărie agricolă socialistă. Gospodăriile colective s-au întărit, s-au dezvoltat și — prin recoltele culese și veniturile mari repartizate membrilor lor — au dovedit an de an țăranilor muncitori superioritatea muncii în comun. Intre timp, în raion au luat ființă și numeroase întovărășiri agricole. Anul trecut, după cum se știe, agricultura raionului Sînnicolau Mare a fost în întregime cooperativizată.

Intovărășirile agricole au adus țăranilor muncitori foloase mari. Dar și mai îndestulați și înstăriți s-au dovedit a fi colectiviștii. In anul acesta, de pildă, cu toate că n-au prea fost condiții prielnice pentru semănături, gospodăriile colective din raion au scos în medie cîte 271 kg griu, 285 kg porumb, 230 kg floarea-soarelui, 3.400 kg sfeclă de zahăr mai mult la hectar decît întovărășirile agricole. Un puternic sprijin au constituit pentru dezvoltarea gospodăriilor colective învățăturile consfătuirii de la Constanța. După consfătuire, numeroase gospodării, ca, de pildă, cele din Cenad, Periam, Pesac și altele și-au dezvoltat și mai multe ramuri de producție, au vîndut statului mari cantități de produse. 11 gospodării colective din raion sînt astăzi milionare.

Așa cum e firesc, asemenea succese fac ca viața colectiviștilor să fie din ce în ce mai frumoasă și îndestulătoare. Pînă acum, mai mult de o mie de colectiviști și-au construit sau și-au cumpărat locuințe noi. Alții și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, biciclete etc. Numai în acest an numărul colectiviștilor care și-au luat mobilă se ridică la 445, al celor ce și-au cumpărat aparate de radio la 385 ș.a.m.d.

Țăranii muncitori au văzut cu ochii lor asemenea realizări, viața nouă pe care o trăiesc colectiviștii. Organizațiile de partid, organele de stat și agricole au popularizat larg succesele gospodăriilor colective în rîndul țăranilor muncitori întovărășiți și între ei în gospodăria colectivă. Și rîndurile colectiviștilor au continuat să crească. In ultimii ani în fiecare lună și săptămînă gospodăriile colective primeau noi cereri de înscriere.

In ziua de 30 decembrie 1958 ultimele familii de țărani muncitori din comuna Periam au intrat în gospodăria colectivă „Dezrobirea". Acum în raionul Sînnicolau Mare există 25 de gospodării colective și o cooperativă agricolă de producție în care lucrează toate cele 14.201 familii de țărani muncitori romîni, maghiari, germani și sîrbi, muncind și luptînd umăr la umăr pentru a-și făuri o viață îndestulată și luminoasă.

—o—

Prima comună din regiunea Ploești colectivizată în întregime

De curînd, în comuna Mihălceni, raionul R. Sărat, regiunea Ploești, a fost sărbătoare mare: ultimele 513 de familii de țărani muncitori de aci au format cea de-a 3-a gospodărie colectivă, astfel încît comuna Mihălceni s-a înscris ca cea dintîi comună colectivizată în întregime, din regiunea Ploești.

Merită a fi subliniat faptul că în aceeași zi, a avut loc și inaugurarea altei gospodării colective, cea din satul Codrești, regiunea Ploești, care a primit denumirea de „30 Decembrie".

Pe șantierul Stoenești-Scărișoara

Sistemul de irigație Stoenești-Scărișoara, raionul Caracal, regiunea Craiova, ce va fi terminat în anul viitor, va asigura irigarea cu apa Oltului a unei suprafețe de 2.000 de ha de pe cuprinsul comunelor Stoenești, Gostavățu, Băbiciu și Scărișoara.

Pentru a traduce în viață acest important proiect, peste 600 de locuitori din comuna Gostavățu au lucrat în ultimele zile cu brațele și atelajele. Intr-o singură săptămînă, au fost săpați peste 6000 metri cubi de pămînt, iar pe o lungime de 2,5 km. canalul a fost finisat. Pînă la 31 decembrie, s-a terminat săparea canalului principal pe 25 km. Acum au început lucrările la canalul magistral de alimentare, la care-și dau contribuția și țăranii muncitori din Stoenești. In acest an, vor fi irigate primele 1000 de hectare.

Sporirea producției de lînă și reducerea prețului de cost trebuie să „meargă" mînă în mînă

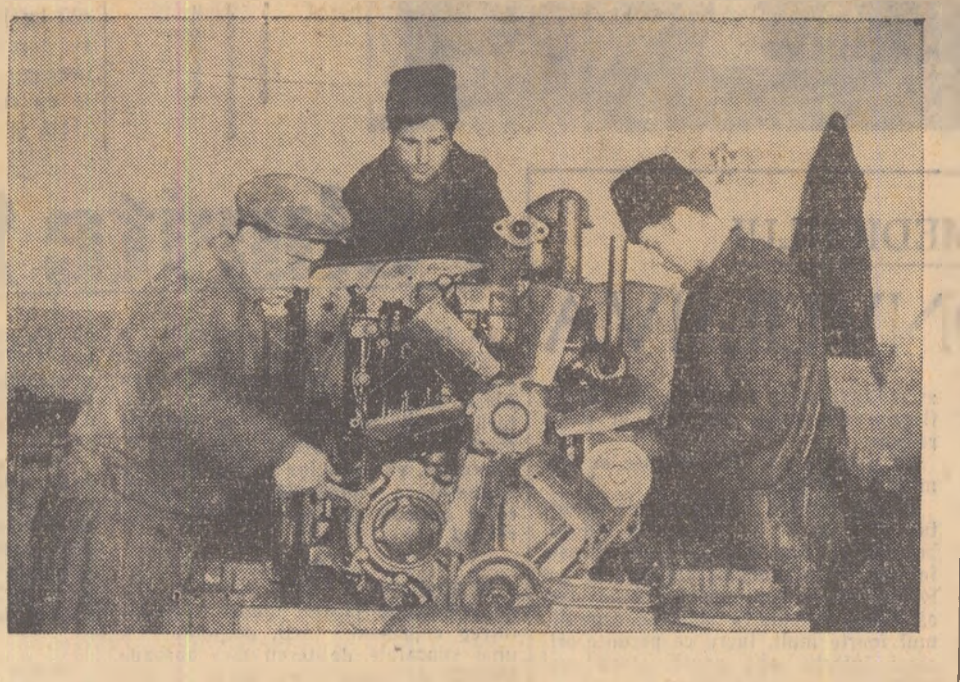
Sporirea producției de lînă fină și semifină pentru a se ajunge în decurs de trei, patru ani la acoperirea integrală a consumului intern din producție proprie, este una din sarcinile importante ale agriculturii. La îndeplinirea acestei sarcini o contribuție de seamă aduc gospodăriile de stat dobrogene. Din cele 55 de unități cît numără regiunea Constanța, 52 cresc oi. La sfîrșitul anului turmele gospodăriilor numărau 270.000 de capete. Dintre acestea, 11.241 erau oi merinos, iar restul țigăi și spancă. Spre deosebire de alte regiuni, în Constanța există o spancă avansată spre merinozare care dă o lînă fină de foarte bună calitate. In acest an s-au tuns 204.185 de oi, obținîndu-se în medie cîte 3 kg. de lînă pe cap de oaie. De la fiecare oaie merinos s-a obținut în medie cîte 4,3 kg. de lînă. Producții medii bune — peste 4 kg. de lînă de la fiecare oaie — s-au realizat în gospodării ca cele din Peștera și Mircea Vodă care, în decursul anilor, au acordat îmbunătățirii turmei prin selecție atenția cuvenită. Aceste gospodării au numai oi merinos sau aflate într-un stadiu înaintat de merinozare. Producția globală de lînă a fost micșorată de gospodării ca cele din Țăndărei și Valea Rea care la 3.760 și respectiv 4.521 de oi tunse au obținut în medie pe cap de oaie cîte 2,45 și 2,60 kg. In aceste gospodării nu numai producția dar și calitatea lînei, a fost necorespunzătoare: fir scurt, aspru, puțin rezistent. Cauzele acestei stări de lucruri? Deși se află în aria naturală de răspîndire a oii merinos, gospodăriile din Țăndărei și Valea Rea nu au dat destulă atenție merinozării. Turmele acestor două unități au o spancă aproape curată. La obținerea unei producții slabe și de calitate inferioară au contribuit, de asemenea, îngrijirea și furajarea care au fost necorespunzătoare mai ales în timpul iernii.

Sporirea producției de lînă, este după cum am văzut din lucrările Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie, una din sarcinile foarte importante. Tot atît de importantă este însă și reducerea prețului de cost. Cercetînd situația din mai multe gospodării reiese că în privința reducerii prețului de cost mai sînt multe de făcut. Gospodăria de stat Tîrgușor a predat cu peste 1.200 de kg. mai multă lînă brută decît avea în plan. Transformată în lînă spălată, potrivit prevederilor stasului, gospodăriei i s-a acordat un randament de aproape 6 tone. In felul acesta depășirea planului de producție și livrare se ridică la circa 7.000 de kg. Din păcate fiecare kg. de lînă costă cu 3 lei mai mult decît era planificat. La întreaga cantitate, depășirea prețului de cost se ridică la peste 99.000 lei. Deși sub plan cu aproape 2 lei, prețul de cost al kilogramului de lînă în gospodăria de stat Topraisar este, de asemenea, ridicat: 45.65 lei. In aceleași condiții — condițiile stepei dobrogene — gospodăria Cocargea-Deleni a cheltuit 24,50 lei pentru un kg. de lînă. Stu-

M. CALIANU

(Continuare în pag. 3-a)

LA S. M. T. ROMAN

Mecanizatorii de la S.M.T. Roman repară cu grijă utilajul cu care vor executa muncile agricole în primăvară, pe ogoarele unităților agricole deservite. In fotografie: mecanicii Ignea Gh., Rădulescu Niculae și Antohi D-tru, făcînd cuplarea unui motor după ce a fost reparat, pe șasiul respectiv.

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Datorită succeselor obținute în dezvoltarea industriei constructoare de mașini a țării noastre, a devenit posibilă înzestrarea agriculturii cu o tehnică înaintată în baza căreia se dezvoltă permanent sectorul socialist. Parcul de mașini agricole și tractoare a crescut mult în ultimii ani, unitățile noastre agricole de stat fiind înzestrate cu mașini moderne și de mare productivitate. Rezervele însemnate în ridicarea productivității și reducerii prețului de cost al lucrărilor mecanizate se găsesc în îmbunătățirea continuă a sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare. In acest scop, la I.C.M.E.A., a avut loc nu de mult, o consfătuire de lucru la care au participat specialiști din S.M.T., G.A.S., centre mecanice și baze de aprovizionare. In cadrul lucrărilor consfătuirii s-a discutat, printre altele, problema îmbunătățirii sistemului actual de reparare și îngrijire a parcului de mașini și tractoare. Ziarul nostru a publicat pe scurt lucrările consfătuirii.

Intrucît în actuala perioadă în unitățile noastre agricole este în plină desfășurare repararea de iarnă a utilajului, ziarul nostru deschide O ANCHETĂ pe tema *îmbunătățirii continue a sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare*. Problemele ce se vor discuta în cadrul anchetei se vor axa în mod deosebit asupra următoarelor puncte, dezbătute de altfel și cu ocazia consfătuirii de la I.C.M.E.A.:

1. Simplificarea îngrijirilor tehnice și a gradelor de reparații ținînd cont de îmbunătățirea calității tractoarelor și mașinilor agricole.
2. Alegerea celui mai potrivit loc pentru păstrarea și repararea mașinilor agricole și tractoarelor (ce anume să se repare în C.M. și ce în S.M.T., G.A.S. la secțiile teritoriale G.A.S., în brigăzile permanente S.M.T. etc.).
3. Care este cea mai potrivită formă de măsurare (exprimare) a ciclului de reparare (în ore de funcționare, volum de lucrări — hantri — sau după consumul de carburanți).
4. In ce fel să se organizeze recondiționarea pieselor și ansamblelor.
5. Posibilitățile de mărire a perioadei dintre două reparații capitale, în scopul prelungirii duratei de exploatare a mașinilor, creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost.
6. Ce fond (rezervă) de motoare, agregate și piese de schimb este necesar în unități în scopul nivelării pe întreg anul a volumului de reparații, astfel ca să desființăm „campania" de reparații de iarnă.

In cadrul discuțiilor anchetei, tehnicienii și inginerii sînt rugați a arăta în mod concret cum se poate aplica îmbunătățirea actualului sistem de îngrijiri și reparații la unitățile respective, după specificul condițiilor locale.

Facem un apel călduros către colaboratorii și cititorii ziarului să participe în număr cît mai mare la această anchetă, trimițînd pe adresa redacției părerea lor asupra îmbunătățirii sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare.

65 lei la ziua muncă

Zi de mare sărbătoare la gospodăria colectivă „16 Februarie 1933" din Odobești. In anul 1958, colectiviștii au muncit cu spornicie și au obținut venituri bogate. Ei au primit în produse și bani 65 lei la zi-muncă. In fotografie, colectivistul Ștefan Istudor și soția sa, primesc suma de bani cuvenită pentru zilele-muncă efectuate.

SARCINI SPORITE

La începutul unui nou an, potrivit obiceiului statornicit de popor în decursul vremurilor, fiecare om, fiecare colectiv, își face planul pentru viitor. Colectivul nostru, a cărei activitate în domeniul mecanizării și electrificării agriculturii a început în anul 1952, odată cu înființarea Institutului, s-a străduit an de an să ducă la îndeplinire sarcinile trasate de partid și guvern și în paralel să-și însușească cunoștințele tehnice, la nivelul mondial, în această nouă problemă.

Făcîndu-ne bilanțul asupra modului cum am reușit în decursul celor 6 ani de existență a Institutului să ne ducem la îndeplinire sarcinile prevăzute în planurile tematice, putem spune — conștienți de îndatoririle ce le avem — următoarele:

a) în strînsă colaborare cu muncitorii de toate categoriile din cadrul unităților de producție, Institutele de cercetări și direcțiile generale din cadrul M.A.S., cît și cu cei din uzinele constructoare de mașini, tractoare și utilaje agricole, Institutele de proiectări și direcțiile generale din M.I.G., colectivul nostru a reușit să definitiveze marea majoritate a mașinilor și utilajelor prevăzute în sistema de mașini pentru cultura cerealelor păioase și a porumbului, printre care enumerăm: tractorul UTOS-26, plugul purtat și cel tractat, grapa cu colți reglabili, grapa cu discuri, semănătoarea de porumb, sapa rotativă, cultivatorul purtat în spate și cultivatorul purtat în față, mașina de stropit și prăfuit pentru combaterea dăunătorilor din culturile de cîmp, combina C-1, presa mobilă, batoza de porumb și altele;

b) în măsura puterilor noastre, ne-am ocupat și de celelalte sectoare ale agriculturii. In prezent, sînt întocmite proiectele sistemelor de mașini pentru mecanizarea lucrărilor din zootehnie, din legumicultură și viti-pomicultură. Totodată cercetătorii noștri au realizat o parte din mașinile prevăzute sub formă de prototipuri și modele experimentale care au fost supuse încercărilor și definitivate.

Pentru anul acesta în fața cercetătorilor din I.C.M.E.A. se pun sarcini și mai mari, sarcini izvorîte din expunerea făcută de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958. In lumina expunerii, colectivul nostru va trebui să depună eforturi susținute pentru definitivarea combinei de recoltat porumb, mașinilor pentru mecanizarea lucrărilor în cultura sfeclei de zahăr, recoltarea florii-soarelui, mașini pentru executarea lucrărilor de hidroameliorații, mașini și instalații pentru irigat pe brazdă și aspersiune, mașini pentru mecanizarea lucrărilor în cultura orezului.

In munca noastră, pentru a duce la îndeplinire sarcinile trasate, arătăm cu bucurie că am reușit, sub îndrumarea și cu ajutorul dat de organele de partid și conducerea ministerului, să realizăm în ultima vreme noi modele experimentale. Evident că pe lîngă cele de mai sus, în fața noastră avem sarcinile permanente privind îmbunătățirea continuă a mașinilor folosite în producție, exploatarea cu maximum de eficiență economică a lor și organizarea reparațiilor de cea mai bună calitate și la un cost cît mai redus. In îndeplinirea acestor sarcini, vom lupta cu toată energia pentru ca ele să fie realizate la nivelul tehnic cel mai ridicat, ținînd în permanență încordată atenția noastră asupra celor spuse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu privire la ridicarea continuă a nivelului tehnic în toate ramurile economiei și anume: „Aceasta depinde în mare măsură de preocuparea și de pasiunea pentru tehnica cea mai înaintată a conducătorilor de ministere și de întreprinderi, a inginerilor, a cercetătorilor din Institutele de cercetări și proiectări".

Colectivul nostru, însuflețit de entuziasmul tineresc și maturizat prin experiența celor 6 ani în munca de cercetare, pășește hotărît în anul 1959, cu voința fermă să ducă la îndeplinire sarcinile ce-i stau în față, avînd convingerea că prin aceasta va contribui, în colaborare cu toți oamenii muncii din uzine și de pe ogoare, la creșterea necontenită a nivelului de trai al poporului muncitor și la lupta pentru pace.

Prof. Ing. GH. CRISTALI
directorul I.C.M.E.A.

15 combine, niște lăcătuși și alte 700 combine

Am umblat astă vară pe Bărăgan, prin locuri pe care nu le mai străbătusem de mult, de douăzeci și mai bine de ani.

„GAZ"-ul ne purta prin împărăția unduitoare a grîielor; dădeau în pîrgă și aveau un licăr de aur vechi, coclit, verzui.

Ne-am oprit lîngă un gorgan de unde se zăreau rămășițele înnegrite de vreme ale unui conac prăbușit. L-am recunoscut și gîndurile m-au purtat îndărăt, spre vremea cînd îmi făceam vezi doamne, datoria de ostaș, trudind la secera de pomană, pe moșia generalului comandant al diviziei.

Eram acolo mulți ostași, aproape o companie, și ne canoneam ca ocnașii, și tot nu le mai dădeam de capăt celor cinci sute de pogoane de grîu ale generalului...

Ani în șir după aceea am privit cu ochi înciudați, munca omului cu coasa, muncă de o străveche și nobilă frumusețe, dar tot pe atît de trudnică. Și doar trăim azi sub semnul mașinilor menite să alunge truda...

M-a smuls din gînduri glasul celui de lîngă mine: vibra de uimire și de încîntare.

— Uită-le! Astea-s C-1! Bune, cele mai bune! Combine gîndite pentru locurile noastre!

Departe, în zare, lunecau în urma tractoarelor combinele romînești C-1, patru... cinci... șase combine.

— Da, am șoptit tulburat, și ce multe sînt!

— Gostatul nostru are două mii de hectare cu păioase și trebuie să le recolteze repede, în zece zile...

Am făcut în mine un calcul: două mii prin zece, iar rezultatul prin șapte, norma zilnică a combinei.

— Inseamnă că aveți vre-o treizeci de combine, am spus.

— Nu, doar pe jumătate. Secerătorile rămîn încă în uz. Să avem încă cincisprezece combine, ce minunat ar fi! Am scăpa de mijloacele de recoltare divizate, secerat, transport la arie și treierat la batoză, mijloace prin care risipim 12-13 la sută din recoltă; combina reduce procentul ăsta la 2-3. Inseamnă că la o mie de hectare avînd o producție medie de două tone la hectar combina risipește mai puțin două sute de tone boabe!

— Nu se poate, frate! cum așa — două sute de tone?!... Două sute de mii de pîini! Hrana pe șapte zile a unui oraș cu patruzeci de mii de locuitori?!... Imposibil!

— Precis! mi-a răspuns netulburat tovarășul de lîngă mine.

— Atunci e bine, i-am spus și i-am strîns mîna, poate de bucurie că fostele pogoane ale generalului sînt acum recoltate de către combinele Gostatului, sau — poate — îl felicitam și pentru celelalte cincisprezece combine care aveau să smulgă împrăștierii alte sute de tone de boabe... In orice caz eu le vedeam de atunci existînd undeva, în rînduiala viitorului foarte apropiat...

★

De 7 Noiembrie m-am regăsit cu Alecu Mihalache, lăcătuș la „Semănătoarea". Ne cunoșteam mai de mult, de pe teren, dintr-un semete. Intocmea fișele de observație ale unor secerători ieșite din uzina lor și al căror aparat de înnodat funcționa slab, cînd sfoara de manila era inegal dimensionată.

— Cum mai merge înnodătorul vostru? S-a dat pe brazdă? — am încercat eu să-l necăjesc pe Mihalache.

— Dumneata să fi sănătos! Nu se mai discută de mult despre asta! Am trecut de doi ani la combine, mașini de tehnică superioară! mi-a răspuns el, mîndru și mulțumit.

N-avea rost să-l necăjesc mai departe: omul era mîndru de progresele uzinei și — pe bună dreptate — se socotea și el o părticică din colectiv, căci nu se poate concepe un lăcătuș de reglaj și de la finisaj-recepție, care să nu cunoască pînă în cel mai mic amănunt mașina și întregul ei proces tehnologic. La finisaj-recepție se dă „bunul de ieșire" din uzină al fabricatelor. Am schimbat deci vorba.

— Spune-mi te rog, de cînd lucrezi la „Semănătoarea"?

— De 19 ani, socotind și ucenicia... Și începe să-mi povestească crîmpeie din viața lui, făcîndu-mi de fapt un scurt istoric al uzinei „Semănătoarea" — U.M.A.S. — cum i se spune acum. Producea sub capitaliști case de bani, și mobile de oțel pentru bănci și pentru marii speculanți. De la naționalizare încoace, uzina își merită numele ce-l poartă: marca „Semănătoarea" e cunoscută bine și jos, la brazdă, dar și peste hotare. Pe unde n-au trecut, urmărind comportarea mașinilor, delegații ei, atîția muncitori ca Mihalache și care erau în același timp controlori de funcționare, instructori ai mecanizatorilor din agricultură și agitatori! Contactul acesta repetat, prelungit, cu cei care folosesc mașinile de la U.M.A.S. le-a dat putința să pătrundă tot mai adînc rostul și însemnătatea muncii lor din uzină.

Din 1954 cei de la „Semănătoarea" n-au fost niciodată sub plan. Au luat de patru ori Steagul de fruntași pe ramură, de trei ori consecutiv. Alecu Mihalache se simte dator să-mi arate de ce s-au putut petrece astfel lucrurile. Pentru colectivul lor, planul e ceva material, pipăibil, compus din piese, din operații, din ansambluri, din mașini care ies pe poarta uzinei și ajung acolo unde sînt așteptate.

— Ințelegi, conchide Mihalache, că de înfăptuirea planului nostru atîrnă în bună măsură și înfăptuirea planului în agricultură, în sectorul socialist mai ales. Și nu e joacă.

— Anul ăsta cum stați?

In ochii lui Alecu Mihalache se aprinde alt licăr de mîndrie, firească și justificată mîndrie.

— Uzina a raportat Comitetului Central al partidului, pe ziua de 6 noiembrie, că și-a îndeplinit planul anului 1958 la toți indicii. Și a fost un plan revăzut, sporit în cursul anului cu aproape 50 la sută. Știi, îmi șoptește mai departe, că C-1 a trecut și la Semeteuri, să lucreze pentru colective și întovărășiri. Și sfîrșește aprins, dînd la iveală pe comunistul din el: combina noastră o să determine astfel pe mulți să-și aleagă drumul adevărat, devine și ea o agitatoare...

Mă gîndesc pe loc la cele cincisprezece combine așteptate de Gostatul de pe Bărăgan. Sigur că ele au și ajuns acolo. Și merg cu gîndul mai departe: dacă aș avea acum cifrele necesare, mi-ar place să pot calcula cu cît va spori plata unei zile-muncă în colectivele care vor recolta păioasele lor cu combina C-1. Aș preface apoi rezultatul în case noi, în mobilă, în îmbrăcăminte, în aparate de radio și în biciclete. In nunți le-aș preface. Și de ce nu? Gîndul acesta mă înveselește vizibil și Mihalache zîmbește și el, nu știu de ce. Și ne despărțim cu făgăduiala revederii, curînd, la uzină...

★

Curîndul acela a venit cam tîrziu: abia deunăzi...

La U.M.A.S., ori unde ți-ai arunca privirea în jur, pe platouri, prin halele de montaj, pe nenumăratele drumuri interioare, numai combine în toate stadiile de fabricație și tractoare care le poartă din secție în secție, pînă ce ajung, în sfîrșit, la rampa de încărcare. Sub aparența de foială dezordonată a acestor sute și sute de namile se ascunde însă o ordine riguroasă, cronometrică, care înșeală ușor pe cel cu ochiul neavizat.

Dau peste Mihalache la finisaj-recepție, acolo unde combinele trec prin ultimele controale. Alături de el lucrează echipele celor trei S, lăcătușii Sibianu, Sarandidi și Străjeru, primii doi comuniști, toți vechi în uzină și veterani în bătălia pentru mecanizarea agriculturii, oameni care cunosc pînă în străfundurile ei combina C-1, născută, crescută și desăvîrșită de mîinile lor și sub ochii lor.

Oamenii își drămuiesc minutele, orele, zilele cîte au mai rămas pînă la sfîrșitul anului, să poată da agriculturii peste plan, încă 700 de combine. Și jumătate din acestea sînt confecționate din tabla economisită în zece luni prin noi metode de croială...

700 combine peste plan!... Cînd aud aceasta, faptul mi se pare uluitor și spiridușul îndoielii iar tresare în mine, motiv pentru care ajung pînă la directorul tehnic al uzinei, inginerul Bujoreanu. Ii cer două minute pe care mi le acordă, bineînțeles, după ce va termina cu cei care au rînd înaintea mea.

Trece vremea, trece și mereu alți ingineri, maiștri, tehnicieni, se perindă prin cabinetul directorului tehnic. Și neîncetat sună telefonul, iar interfonul cu difuzor al uzinei nu mai contenește o clipă. Inteleg după discuțiile pe care le surprind cît de încleștată e bătălia ce se dă în uzină și cîtă îndîrjire și putere de voință desfășoară acest colectiv pentru ca U.M.A.S. să cucerească mereu alte poziții, mai înaintate în bătălia pentru fericirea care se cheamă socialism.

— Da, poftim! mă îmbia, în sfîrșit, directorul tehnic.

Dau glas îndoielii care mă frămîntă.

— Da, într-adevăr, uzina a realizat vreo 700 de combine C-1 peste planul anului 1958. Ce reprezintă ele pentru agricultură?... Face un calcul scurt, rapid. Spune apoi, cu aceeași simplitate clară: reprezintă posibilitatea de recoltare a 35—40.000 ha de culturi cerealiere în condiții optime de timp, de randament și de calitate. Sau, în tone de produse, socotind 1.800 kg la ha, înseamnă 70—75.000 tone de cereale recoltate, în același timp cu economisirea a 7—8.000 tone boabe ce s-ar risipi prin recoltarea cu mijloace divizate. Ceea ce — și directorul zîmbește ușor — trebuie să recunoaștem că nu e puțin...

— ...Cum am ajuns la aceasta?... Știu că pe oamenii condeiului tehnicitatea îi interesează mai puțin, deși procesul tehnic în necontenită îmbunătățire constituie aproape jumătate din taina realizărilor noastre. Pentru cealaltă jumătate, îmi zîmbește iar directorul tehnic, notează în două cuvinte: elan, partinitate. Punem bază pe potențialul om *cel puțin tot atît cît și pe mijloacele tehnice. La noi s-a împămîntenit o zicală: „Cînd colectivul vrea, nimic nu este imposibil!"*

— Spunînd asta, urmează directorul tehnic, ne gîndim la aportul comuniștilor, și la cel al sutelor de cadre de bază din uzină, oameni cu înaltă calificare și cu înalt nivel teoretic, profesional și politic. Mi-ai povestit c-ai stat de vorbă cu lăcătușii. Mai stai de vorbă și cu alții, bunăoară cu maistrul Dragomir Ion de la montaj general, de peste douăzeci de ani în uzina noastră, cu strungarul Porumbescu Radian, cu reglorul Stanciu Vasile, cu... și directorul urmează să-mi înșire nume peste nume, pe care eu nu mai pridideșc să le însemn.

Mi-am adunat notițele, am mulțumit și am ieșit. In drum spre poartă m-am apucat iar să fac calcule... 70.000 tone recoltate 7.000 tone economisite! Strașnic darul acesta de 700 de vagoane cereale în valoare de 7 milioane de lei!... Dar, dacă aș introduce în calcul numărul total al combinelor ieșite în 1958 de la „Semănătoarea"?... Intrevăd că încep să mă apropii de cifre prea mari pentru un calculator de ocazie ca mine. Mi-ajunge deci să mă leg numai de cele 7.000 tone economii aferente celor 700 combine supraplan. Și-mi vine să strig: „Puneți la cale nunțile, mai repede!". Nu strig: știu că nunțile se pun la cale, și așa, fără îndemnul meu.

Și m-am urcat în tramvaiul 14. Capitala și uzinele ei clipeau cu milioane de ochi albi, de lumină electrică...

ION JIPA

Studenții la practică

După ce au îngropat via pe 5 hectare, studenții anului I ai Institutului agronomic „I. Ionescu de la Brad" din Iași au lucrat cu rîvnă în ultimele zile, pe o suprafață de aproape 5 hectare, la gospodăria agricolă didactică Adamache, executînd în cadrul catedrei de practică, sute de gropi în vederea înființării unor plantații de pomi fructiferi. De asemenea, o parte din ei au făcut lucrări de amenajare a terenului de la Institutul agronomic.

In semestrul al 2-lea al anului școlar, studenții din anul I de la Institutul agronomic Iași vor executa practica agricolă la stațiunea horticolă Iași, la stațiunea pentru cultura porumbului Podul Iloaiei și la gospodăria de stat Secueni, raionul Roman.

Institutul Agronomic din Iași și-a sărbătorit semicentenarul

Săptămîna trecută Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad" din Iași și-a sărbătorit 50 de ani de existență. La festivitatea organizată cu acest prilej, au luat parte: tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, acad. G. Ionescu-Sisești, C. Ionescu Bujor, director general în Ministerul Invățămîntului și Culturii, conducători ai Institutelor de învățămînt superior și de cercetări științifice din diferite regiuni ale țării, foști absolvenți ai Institutului, studenți, delegați ai unităților agricole socialiste din regiunea Iași etc. La festivitate, a participat de asemena o delegație a oamenilor de știință și cadre didactice de la Institutul de Agronomie „N. V. Frunze" din Chișinău (R.S.S. Moldovenească) condusă de prof. dr. D. D. Verderevski.

După saluturile omagiale, prof. universitar Emil Roșu, rectorul Institutului ieșan, a dezvoltat referatul „50 de ani de existență a Institutului Agronomic Ion Ionescu de la Brad",

VALENTIN KATAEV: „Timp înainte"

(Cartea Rusă, 1958)

Romanul lui Valentin Kataev a apărut în 1932, în plină desfășurare a primului plan cincinal. Asta și explică caracterul său de cronică a vieții unui șantier zgomotos, în care fiecare ceas este trăit fierbinte în larma betonierelor și în uruitul macaralelor ca și cum oamenii s-ar fi reunit într-un stup imens și neobosit

In stepa pîrjolită de arșiță se ridică o construcție impunătoare care va deveni în viitorul cel mai apropiat una din marile uzine ale țării. Constructorii zoresc să isprăvească edificiul și tot ceea ce fac pentru a se întrece pe ei înșiși în răstimpul unei zile și al unei nopți constituie miezul romanului. Acțiunea de desfășoară înfrigurată, fiindcă nimeni nu crede că trăiește zile obișnuite; există dorința de a întrece recordul unional la malaxare și tencuire, și faptul acesta încadrează energiile la maximum. Margulius și Șura Soldatova, Kornenco și Klara, Vinkici și Icenko trăiesc ca o singură ființă, unitatea lor de țeluri fiind mai presus chiar decît recordul mondial la turnarea betonului pe care îl stabilesc laolaltă, simplu însă nu mai puțin eroic.

Pe șantier s-au întîlnit și altfel de oameni. Unii care au venit să strîngă bani precum Foma Egorîci sau să saboteze, dar în înfruntarea dintre cele cîteva lepădături și frontul unit al constructorilor victoria este de partea celor din urmă. Și astfel, uzina crește văzînd cu ochii, rod al străduințelor patriotice și al entuziasmului comunist. Din acest punct de vedere Kataev a realizat un lucru remarcabil: viața trepidantă de pe șantier este expresia avîntului spre viitor și zorul fiecărui personaj de a-și duce mai repede la capăt misiunea capătă semnificația înaintării îndrăznețe și sigure pe drumul luminos al socialismului.

Iar cînd după o zi aspră, de trudă grea, oamenii mergînd să se culce cu sentimentul datoriei împlinite, vine vestea că cei de la Celeabinsk le-au depășit recordul și că există prin urmare constructori și mai harnici, nimeni nu se simte mîhnit. In Țara Sovietică progresul este o chestiune dinamică și continuă. Intrecerea va reîncepe a doua zi și mai pasionantă.

Romanul lui Kataev este o emoționantă evocare a înfrîngerii timpului și a supunerii lui voinței omului-creator.

H. Z.

Un amănunt

Se lasă peste sat amurgul lin...
S-au adunat țăranii la cămin...
Un tînăr agronom cu ochi căprui
Impărtășește din știința lui
In vorbe-alese sau mai țărănești
Le spune despre treburi plugărești,
Asolament, desțeleniri și pluviar,
Ce-nseamnă semănat rațional,
Ce înseamnează soiuri raionate,
Porumb hibrid, și plante-ncrucișate...

. . . .

Cu scrisul lor greoi și chinuit
Tot semn al unei lumi ce i-a hulit
Și i-a ținut cu ochii în pămînt
Ei își notează fiece cuvînt
Cu-o sete de-a pătrunde, de-a cunoaște,
Ce numai viața liberă o naște.

. . . .

S-ar zice că-i atît: un amănunt.
Dar înțelesul lui de-l prinzi mai mult,
Ai s-adîncești un mare adevăr,
Că amănuntul despre care scriu
E martor vremii noastre, veșnic viu.

GH. CEAUȘU

Crește interesul pentru învățămîntul agrozootehnic

In iarna trecută, în comuna Smîrdan din raionul Pogoanele, regiunea Ploești, au funcționat două cercuri agrozootehnice. Invățămintele dobîndite la aceste cercuri au fost de mare folos țăranilor muncitori. Aplicînd regulile agrotehnice ei au obținut în anul 1958 sporuri însemnate de recoltă la hectar. Pe de altă parte, încă 34 de familii de întovărășiți, convingîndu-se de avantajele muncii în comun, s-au înscris în gospodăriile colective din Smîrdan și Mitropolia.

Convinși că învățămîntul agrozootehnic îi ajută să-și ridice nivelul cunoștințelor, în acest an, în comună au fost organizate patru asemenea cercuri, în care s-au înscris un mare număr de colectiviști și întovărășiți.

O cooperativă de consum cu rodnică activitate

Pe tovarășii Ionescu Alexandru și Crețu Ștefan, președintele și vicepreședintele cooperativei din Odobești, i-am găsit calculînd de zor. Dar chipurile nu le erau încruntate cum obișnuiesc cei care adună și înmulțesc cifrele. Dimpotrivă. Le-am surprins în priviri bucuria.

— Tocmai făceam bilanțul activității noastre pe anul 1958, mi-a spus primul. Dacă vă interesează treceți colea, lîngă noi și notați...

In anul ce a trecut, planul prevedea ca această cooperativă să achiziționeze struguri în valoare de 37.000 de lei, dar el a fost depășit cu aproape 10.000 de lei. A fost depășit de asemenea și planul de preluare a grîului. Cît privește porumbul cooperativa și-a îndeplinit planul în procent de 135 la sută. La floarea-soarelui, care nici nu fusese inclusă în planul de achiziții, s-au preluat peste 10.000 de kg.

In luna decembrie între altele, cooperativa a achiziționat 800 de kg. de nuci (realizînd planul în procent de 544 la sută), numeroase păsări (realizînd planul în procent de 250 la sută), 3.464 de kg. de mere și gutui — (fără să fie avut planificat vre-o cantitate), mai multe piei de animale etc. In cel de al 4-lea trimestru al anului, s-au achiziționat față de plan o cantitate dublă de ouă.

Deosebit de important e faptul că lucrătorii cooperativei și îndeosebi tov. Crețu Ștefan care este și achizitor principal, au ținut o strînsă și permanentă legătură cu membrii celor două gospodării colective din Odobești „16 Februarie" și „30 Decembrie" stimulîndu-i să fie fruntași în ceea ce privește valorificarea de diferite produse. La gazeta de perete a cooperativei se poate citi sub numele colectiviștilor Anghel Niculae, Mihalcea Ion, Domnișoru Ion, Berescu D-tru, Moldoveanu Niculae, Dragu Petrache și alții, că au valorificat importante cantități de floarea-soarelui, nuci, păsări, ouă, și altele. Demn de menționat e faptul că centrul de achiziții al cooperativei din Odobești, bine utilat cu cîntare, lăzi, saci etc. — este deschis aproape în tot timpul zilei fără întrerupere. Nu e de mirare că aci vin să valorifice produse și țăranii muncitori din unele sate învecinate cum sînt Vărsătura, Vîrteșcoi și Broșteni.

Una din explicațiile succeselor obținute de această cooperativă în ce privește achizițiile este fără îndoială și buna aprovizionare a magazinelor sale cu mărfuri din cele mai variate. Știind că găsesc la cooperativă tot ce le trebuie, de la țesături pînă la aparate de radio, biciclete și mobilă, colectiviștii și ceilalți țărani muncitori nu se mai duc ca înainte vreme, să-și valorifice produsele tocmai la Focșani, ci poposesc la cooperativa din Odobești.

Nu e lipsit de interes să arăt, de pildă, că numai în urma împărțirii veniturilor, pe anul 1958, colectiviștii din Odobești au cumpărat peste 10 vagoane de mobilă de la cooperativă.

— Sîntem hotărîți ca în anul 1959 să dobîndim succese și mai de seamă, mi-a spus tov. Ionescu Alexandru, președintele cooperativei. In acest scop, noi am luat parte în primul rînd la adunările generale ale celor două gospodării colective, cu membrii cărora am și încheiat contracte pentru vînzarea cerealelor din noua recoltă. Iar în prezent, desfășurăm munca de contractare și în masa celorlalți țărani muncitori din Odobești.

ION DRINCU

Crește neîncetat nivelul de trai al colectiviștilor. Odinioară, slugi la chiaburi și moșieri, locuind în adevărate cocioabe, azi ei duc un trai înstărit, își construiesc case noi și frumoase. Iată în fotografie noua casă a colectivistei Suzana Gromeyer, membră a gospodăriei colective „Tractorul Roșu" din comuna Cristian, regiunea Stalin.

Însemnări despre trei fruntași

Pe Ursu D. Mihai din comuna Șipote și pe consătenii săi despre care va fi vorba mai jos nu i-am văzut. Nu știu ce vîrstă au, cum le e chipul. Portul trebuie să le fie moldovenesc. Sînt doar din regiunea Iași. Despre Ursu D. Mihai și consătenii săi am auzit însă numai lucruri bune: că-s harnici și pun umărul fără să stea pe gînduri cînd e ceva de făcut în comună, că-s oameni chibzuiți. Despre ei mi-au vorbit tovarășii din secția de valorificări a sfatului popular al regiunii Iași. Și cum oamenii din secția de valorificări s-au obișnuit să însoțească orice afirmație cu cifre au recurs și de data aceasta la ele.

Ursu D. Mihai n-are pămînt prea mult. A contractat totuși 5.000 de kg de cereale. Știa că pămîntul îi va răsplăti strădaniile dacă-l muncește bine. Știa, deci, că are de unde să dea cantitatea contractată. Cînd a fost sorocul, Ursu a predat cerealele contractate și încă 1.500 kg de grîu peste plan.

Macovei Iosif a contractat 6.000 și a predat 8.000 de kg de cereale. Cu 2.000 mai mult. Cu 200 de kg mai mult decît Macovei, adică 8.200 de kg de cereale în total a predat statului Neagu T. Constantin.

Fruntași în obținerea de producții mari, fruntași la contractarea și livrarea cerealelor contractate, cei trei țărani muncitori din Șipote sînt oameni pe care trebuie neapărat să-i văd. Să-i văd și să scriu despre ei mai mult decît aceste cîteva rînduri.

M. HOBIȚAN

A treia lecție

In sala școlii din satul Nădișul R... mîn, regiunea Baia Mare se adun... seră în această zi de sfîrșit de d... cembrie 33 de oameni în loc de 21 c... se înscriseseră la început, la curs... agrozootehnic.. Directorul școlii ... sat, tov. Traian Pop a ținut cea d... treia lecție vorbind membrilor într... rășirii agricole aflați la curs despre „Factorii vieții plantelor și mijloace-le prin care aceștia pot fi modificați de om, în scopul măririi producției".

Ca de obicei, lecția a fost urmată ... vii discuții. Intovărășiții s-au con... pe deplin că ridicîndu-și nivelul ... noștințelor, nu au decît de cîștiga ... 1958, aplicînd cele învățate la c... agrozootehnic, ei au obținut o re... mai mare cu 350 kg la grîu ș... 400 kg la porumb la ha față de ... ale țăranilor individuali. In toan... întreaga suprafață ce va fi însămînța-tă cu culturi de primăvară, a fost arată și îngrășată cu gunoi de grajd.

SFATUL MEDICULUI

TUSEA CONVULSIVA

Tusea convulsivă, sau măgărească cum se mai numește în popor, apare de obicei în anotipurile reci, îmbolnăvind mai cu seamă copiii. Aceasta nu înseamnă însă, că microbul care dă naștere bolii, nu poate îmbolnăvi și pe omul matur.

Apariția bolii se face fie izolat, dar uneori și în masă, dînd naștere unor epidemii. De obicei contagiunea se face direct, adică de la bolnav la sănătos, prin picăturile de salivă pe care le împrăștie bolnavul în timpul tusei sau numai în timpul vorbirii.

Microbii se mai pot răspîndi și indirect, prin rufe sau obiecte contaminate de bolnav. Ce-i drept, acest fel de contagiune e mai rar.

Odată infectat, omul începe să se simtă indispus, să nu mai aibă poftă de lucru, devine răgușit, are temperatură, guturai și începe să tușească. La început tusea nu are caracteristicile tusei convulsive, dar după 10—12 zile de la începutul bolii, atunci cînd temperatura a revenit la normal, accesele de tuse devin frecvente. In această perioadă oricine poate recunoaște că este vorba de o tuse convulsivă. Astfel, bolnavul este aparent liniștit atunci cînd nu tușește și pare a fi sănătos. Dar cînd apare accesul de tuse el devine vînăt la față, lasă impresia că nu mai poate trage aer în piept și, atunci, făcînd efortul de a respira scoate din gît niște sunete de unde și numele de tuse măgărească.

De multe ori, în timpul accesului, bolnavul are spasme în tot corpul, zvîrcolindu-se în neputința de a scoate flegma din coșul pieptului și de a respira.

In general accesele de tuse se termină cu vărsături.

Acesta este în linii generale aspectul bolii. In ceea ce privește viitorul bolnavului, mai ales la copii, el este în funcție de complicațiile care se pot ivi în timpul bolii; căci trebuie știut că tusea convulsivă slăbește organismul foarte mult, lucru ce permite oricărei infecții să-l poată ataca mai ușor.

Niciodată nu trebuie considerat vindecat un bolnav atîta timp cît tusea n-a dispărut complet și organismul nu s-a întremat suficient. Medicul va fi chemat totdeauna pentru a indica tratamentul cel mai potrivit, familia bolnavului neavînd altceva de făcut decît să urmeze sfaturile acestuia.

In ceea ce privește prevenirea bolii, trebuiesc luate măsuri severe pentru a se evita o contaminare în masă.

Avînd în vedere faptul că boala atinge mai ales copii de vîrstă preșcolară și școlară, atunci cînd se va ivi un caz izolat, acesta va fi anunțat imediat medicului de circumscripție, care va lua de îndată măsurile cuvenite.

Nu trebuiesc neglijate niciodată aceste sfaturi elementare, deoarece dintr-o neglijență se pot întîmpla contagiuni în masă, cu consecințe neplăcute, nu atît din cauza bolii propriu-zise cît din cauza complicațiilor ei.

Dr. CORNELIU ANTONESCU

Felurite ȘTIRI

La începutul acestei săptămîni a plecat la Phenian o delegație a țării noastre condusă de tovarășul Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, care la invitația Ministerului Agriculturii din R.P.D. Coreeană, va participa la Consfătuirea Națională a reprezentanților gospodăriilor agricole colective din R.P.D. Coreeană.

★

In anul care a trecut, peste 350.000 de familii de țărani muncitori de pe întreg cuprinsul țării, deținători a unei suprafețe de teren de aproape 680.000 de hectare, au intrat în unitățile agricole cooperatiste existente, precum și în cele 1.200 nou înființate.

★

In acest an vor continua cu mai multă intensitate acțiunile menite să ducă la creșterea șeptelului și îmbunătățirea raselor de oi. Astfel, pentru grăbirea acestui proces vor fi organizate 1.500 de stațiuni de însămînțări artificiale, față de 900 existente în anul 1958 și se vor însămînța artificial peste 2.000.000 de oi, dublu față de realizările anului trecut.

★

Anul acesta peste 20.000 de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală din regiunea Oradea participă la cursurile agrozootehnice, care funcționează pe lîngă căminele culturale.

★

Zilele trecute locuitorii comunelor Armenești, Cacova și Saravale, regiunea Timișoara au trăit clipe de neuitat: pe ulițe și în casele lor s-a aprins pentru prima dată lumina electrică. In ultimii ani în regiunea Timișoara au fost electrificate 233 de sate și comune.

★

Pentru sfecla de zahăr s-au identificat pînă zilele trecute în zonele favorabile de cultură peste 145.000 de hectare. Aceste terenuri au fost arate adînc în cea mai mare parte și fertilizate folosindu-se peste 1.240.000 de tone de îngrășăminte naturale.

★

In satul Corcești de la poalele munților Hațegului, a intrat zilele acestea în funcțiune o microcentrală construită cu contribuția voluntară a țăranilor din sat. Locuitorii satului Corcești au efectuat aproape 3.000 de zile de muncă voluntară la construcția uzinei proprii zise și a canalului de aducțiune care asigură căderea apei.

La S. M. T. Călugăreni

Bilanț rodnic — imbold spre noi succese

Mecanizatorii de la S.M.T. Călugăreni, regiunea București, spre deosebire de alți ani, au încheiat anul 1958 cu un bilanț rodnic. Sub îndrumarea organizației de partid oamenii au crescut, și-au însușit tot mai mult tehnica mînuirii, reparării și întreținerii utilajului ce-l au în dotare. Normele de producție au fost îndeplinite cu regularitate, tractoarele nu au mai „căzut în brazdă" decît în mod accidental. La aceasta s-a adăugat și creșterea considerabilă a suprafețelor sectorului agricol socialist din jurul stațiunii. Așa, bunăoară, dacă în 1954—1955 suprafața cooperativizată în raza de activitate a S.M.T.-ului era doar de 1.287 — 1.421 ha., în 1956, aceasta a săltat la 5.868 ha., iar în 1957 a ajuns la peste 7.000 de ha. In 1957 planul de producție anual a fost îndeplinit și chiar depășit cu 11 procente. Dar succesul din anul 1957 nu i-a mulțumit pe mecanizatori. Ei au luptat, cu și mai multă hotărîre, să obțină rezultate și mai mari. Executînd un volum de lucrări tot mai variat și de bună calitate, ei au obținut realizări de seamă pe două căi: pe de o parte să-și realizeze planul de producție, iar pe de alta, recoltele bogate strînse de colectiviști și întovărășiți au avut darul ca numărul acestora să crească mult. In prezent gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raza de activitate a stațiunii dețin o suprafață de teren arabil de aproape 10.000 ha.

La sfîrșitul anului 1958 mecanizatorii de la S.M.T. Călugăreni, s-au prezentat cu un bilanț rodnic. Planul anual a fost îndeplinit în proporție de 166,2 la sută. Planul campaniei de toamnă, de asemenea a fost realizat și depășit cu 31 la sută. Brigăzi ca cele conduse de Gh. Manolache, Const. Ciolmec, ori Tudor Ursu și-au îndeplinit prevederile planului anual cu 169—201 la sută.

Demn de subliniat este faptul că în 1958 tractoarele au fost folosite cu maximum de randament, cu întreaga lor forță de tracțiune. Acest lucru este pe deplin reflectat în faptul că încărcătura pe tractor fizic în 1958 a fost de 281 ha., în timp ce în anii 1954—1955 nu era nici pe jumătate (108—129 ha.). In 1958, fiecare tractor convențional a realizat în medie cîte 397 hantri față de cei 240 hantri planificați, iar pe tractor fizic peste cei 321 hantri prevăzuți în plan, au fost realizați în plus cîte 209 hantri. Volumul mare de lucrări realizat în 1958 nu s-a făcut oricum. Conducerea stațiunii (director Mircea Paulian) a urmărit în permanență ca hantrajul să fie executat cu cheltuieli cît mai puține. Ca urmare, prețul de cost a înregistrat aici o continuă scădere, fiind redus în prezent cu 10,32 lei față de norme, realizîndu-se o economie globală de peste 208.000 lei.

Volumul mare și complex de lucrări (printre care amintim, pe lîngă cele obișnuite, pe cele de desțelenit, asanat, prășit, tocat furaje, desfundat, selectat, acționatul unei mori, bătut porumb, uruit etc.) a creat condiții ca și unitățile cooperatist-socialiste deservite de S.M.T. să dobîndească rezultate frumoase în activitatea lor. In primul rînd se cuvine a arăta recoltele bogate obținute de acest sector în comparație cu sectorul individual. La grîu, de pildă, pe întreaga rază de activitate, gospodăriile colective au recoltat în medie cîte 1664 kg. la ha., întovărășirile 1.370 kg. la ha., iar individualii numai 1.090 kg. la ha. La porumb, recolta obținută la hectar de colectiviști a fost de două ori mai mare decît în sectorul individual. Același lucru se poate spune și despre recolta de floarea-soarelui. Pe de altă parte, gospodăriile colective avînd sprijinul S.M.T.-ului, care le execută majoritatea lucrărilor agricole mecanizat, își îndreaptă forțele spre dezvoltarea altor ramuri de producție. Colectiviștii din Dobreni, de exemplu, și-au dezvoltat mult în ultima vreme sectorul legumicol, cel zootehnic și întreprinderile anexe: fierărie, turnătorie de tuburi de beton etc., care le aduc mari venituri. In această gospodărie, valoarea zilei-muncă pe anul 1958 atinge suma de 50 de lei.

In acest an mecanizatorii de la S.M.T. Călugăreni, sînt hotărîți să obțină rezultate și mai bune. Fața de rodnicul bilanț al anului 1958 este de așteptat ca hotărîrea lor să fie lesne tradusă în viață.

I. LEȘEANU

Rezultate îmbucurătoare

Colectivul de muncă al stațiunii experimentale zootehnice din Popăuți, regiunea Suceava, a încheiat anul 1958 cu un bilanț îmbucurător. Stațiunea a acordat o deosebită atenție sprijinirii țărănimii muncitoare din regiune, vînzînd peste plan 9 tauri și tăurași de prăsilă, 18 vaci și juninci, 104 vieruși, 100 de scrofițe. Totodată, stațiunea a obținut peste prevederile planului 36.946 litri lapte de vacă, 878 litri lapte de oaie, 660 kg lînă, 6.078 bucăți ouă, 11 viței și 300 purcei înțărcați.

Se lărgesc întovărășirile

Văzînd că întovărășiții din comună au obținut în anul ce a trecut sporuri de recoltă mai mari decît ei, încă 25 de țărani muncitori individuali din comuna Valea Seacă, regiunea Bacău, s-au înscris în ultimele zile, în cele două întovărășiri existente. Printre aceștia se numără Iftimie Maria, Sames Gheorghe, Crăciun Elisabeta, Grecea T. Ctin, Catinca P. Popa și alții.

Noile familii au adus în întovărășire peste 30 de hectare.

Să dezvoltăm cultura plantelor medicinale

ION SIRBU
director general al Direcției generale a plantelor medicinale din Centrocoop

In țara noastră, cultura plantelor medicinale și aromatice s-a dezvoltat în mod deosebit în ultimii ani.

Incepînd din 1950 au fost introduse în cultură 28 specii de plante medicinale și aromatice. Pe suprafețe de zeci de mii de hectare se cultivă: mac, mentă, muștar, chimion, nalbă, fenicul, coriandru etc. Au fost aclimatizate unele plante mediteraneene ca: lămîioara, măghiranul, salvia etc. Se cultivă cu succes plante care creșteau înainte numai în flora spontană, ca de exemplu, valeriana, degețelul linos, săpunarița și altele.

Ca un aspect pozitiv în dezvoltarea culturii plantelor medicinale și aromatice trebuie amintit faptul că numărul țăranilor muncitori, colectiviști, întovărășiți și cu gospodărie individuală, care contractează plante medicinale și aromatice cu unitățile cooperației de consum a sporit simțitor în ultimii ani. Acest fapt se datorește sprijinului puternic pe care statul nostru îl acordă cultivatorilor. Numeroși ingineri și tehnicieni specialiști în plante medicinale, îndrumă pe contractanți, îi ajută să lucreze pămîntul după metode agrotehnice înaintate și să obțină producții cît mai bune. Se pun la îndemîna cultivatorilor îngrășăminte chimice, semințe selecționate etc. și se creează totodată mari posibilități pentru valorificarea producției la prețuri cît mai avantajoase.

Pe de altă parte au fost înființate centre puternice pentru cultura plantelor medicinale, în zonele favorabile fiecărei culturi, unde mii de producători s-au specializat în mod deosebit în cultivarea acestor plante.

Prin creșterea producțiilor la hectar, recoltele de plante medicinale și aromatice au sporit de 9,8 ori în anii 1957—1958, față de anul 1950, în timp ce suprafețele au crescut în această perioadă numai de 4,9 ori. Astfel, la valeriană producția medie la hectar a ajuns la 1.100—1.300 kg, față de 3—400 kg la hectar, realizate în anii 1950—1954. La mentă, producțiile la hectar au sporit de 2—3 ori față de anii trecuți. In centrele specializate au fost atinse producții de peste 1.500 kg frunze uscate de mentă și de 6—8.000 kg iarbă de mentă la hectar.

Ca urmare, veniturile cultivatorilor de plante medicinale și aromatice au sporit an de an. Gospodăria colectivă „Secerișul" din comuna Băluşeni, raionul Botoșani, a obținut 1.720 kg semințe de mac la hectar, adică un venit de 20.000 lei. Aceeași gospodărie colectivă a cultivat 25 ari cu nalbă și a obținut 191 kg flori și 132 kg frunze de nalbă (Malva glabra) pentru care a încasat 6.821 lei.

Producții mari se obțin în fiecare an și la muștar, coriandru, precum și la celelalte culturi de plante medicinale și aromatice. De pildă, în acest an, cînd condițiile climatice n-au fost dintre cele mai prielnice, gospodăria colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Victoria, regiunea Galați, a realizat 42.400 kg coriandru de pe 40 de hectare.

Convingîndu-se de veniturile însemnate pe care le pot realiza din cultura plantelor medicinale, numeroase gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, precum și mii de cultivatori individuali au început să încheie de pe acum contracte de cultură cu unitățile cooperației de consum, pentru anul 1959.

In prezent, plantele medicinale și aromatice reprezintă o materie primă importantă pentru industria noastră de medicamente. Din plantele medicinale se prepară numeroase medicamente de larg consum, fiole, tablete, siropuri etc. Numeroase substanțe care se aduceau înainte din străinătate și pentru care se plăteau bani grei, se produc astăzi în țară din plante medicinale și aromatice.

O deosebită dezvoltare a luat în ultimul timp și extragerea uleiurilor eterice din coriandru, fenicul, chimion, mentă, levănțică, folosite la prepararea medicamentelor, parfumurilor și a unor produse alimentare. Calitatea plantelor noastre medicinale este tot mai prețuită peste hotare. Plantele medicinale din culturi și flora spontană se exportă astăzi în numeroase țări, dintre cele mai îndepărtate.

După cum am arătat, cultura plantelor medicinale și aromatice s-a dezvoltat în ultimii ani în mare măsură. Realizările de pînă acum nu reprezintă însă decît un început. Mai sînt încă multe de făcut pentru ca această ramură de activitate să fie într-adevăr la înălțimea sarcinilor ei. Este necesar îndeosebi, ca toate gospodăriile agricole colective să fie sprijinite mai temeinic pentru aplicarea metodelor agrotehnice corespunzătoare, cerute de cultivarea plantelor medicinale.

Avînd în vedere importanța deosebită a plantelor medicinale, cel de-al III-lea Congres al Cooperației de Consum, din 5—7 decembrie 1958, a hotărît, în lumina indicațiilor partidului și guvernului, ca organizațiile cooperatiste să dezvolte pe o scară mai largă contractarea acestor plante, astfel ca volumul plantelor medicinale și aromatice să crească în următorii patru ani cu cel puțin 4.000 tone față de media realizărilor din ultimii ani.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini, organele agricole și unitățile cooperației de consum trebuie să îndrume în mod temeinic pe cultivatori în scopul creșterii continue a producțiilor la hectar și îmbunătățirii calității produselor.

Rezultatele obținute pînă în prezent au dovedit că dezvoltarea culturii plantelor medicinale este o sursă de venituri însemnate pentru cultivatori, contribuind în același timp la întărirea economiei naționale.

Roadele muncii colectiviștilor din Jariștea

Jariștea. O zi de iarnă blîndă își cerne zorii sinilii peste viile adormite. Invelite în cețuri, dealurile golașe se odihnesc iar spalierii fără de povară își întind brațele la soare. Pe coșuri fuioare albe de fum se destramă în văzduh ca niște uriașe caere de vată. In sat e mare forfotă, iar la sediul gospodăriei colective „21 Decembrie" din Jariștea cîțiva bărbați nu-și mai găsesc locul. Președintele, Cucu Sterea, contabilul Aiocobaei Ion și casiera Bughidon Elena, țin o scurtă ședință.

— Caută-l pe tov. Ion Roman și spune-i să vie încoace, zise președintele către un flăcău, care porni numaidecît în căutarea secretarului organizației de bază P.M.R. din gospodărie.

Ședința n-a ținut mult, căci Ion Roman a descurcat-o repede.

— Fără discursuri. De acum vorbesc cifrele din darea de seamă. Ele ilustrează destul de bine realizările gospodăriei și munca oamenilor de un an de zile.

Din darea de seamă am aflat că gospodăria colectivă din Jariștea a fost înființată acum 6 ani cu un număr de 69 familii și 90 de hectare teren arabil și vii și că datorită succeselor obținute an de an s-a ajuns ca astăzi ea să numere 386 de familii cu 394 hectare totalizînd un fond de bază de 350.000 lei.

Am mai citit că în anul 1958 ca și în anii care s-au scurs, colectiviștii au muncit cu dragoste și au obținut succese de seamă în toate sectoarele de activitate.

Cu toate calamitățile, ei au scos în 1958 cu mult peste 7.000 kg struguri la hectar, iar de pe cele 5 ha însămînțate cu porumb hibrid au scos 8.855 kg știuleți la hectar. Producții mari au scos și la porumbul neirigat, la ovăz, la miere de albine, la floarea-soarelui etc. Aceste recolte destul de mari au făcut ca gospodăria să poată împărți colectiviștilor pentru ziua-muncă cîte 46 lei, și însemnate cantități de vin, țuică, ulei, grîu, miere de albine și altele.

După ce am terminat de citit darea de seamă m-am îndreptat spre casierie. Atît aici cît și la magazie, oamenii veneau în grupuri pentru a-și primi drepturile.

Brigadierii Mihai Crăciun și Dumitru Barbu precum și magazinerul făceau niște socoteli. Peste umerii lor se înălțau cîțiva colectiviști nerăbdători să primească, acuma după un an de muncă, veniturile.

— Cît ai de primit tovarășe Crivăț? îl întreabă Crăciun pe un bărbat îmbrăcat în straie noi.

— Păi uită-te și dumneata pe notița asta, zise bucuros tov. Gheorghe Crivăț.

Impreună cu tov. Crăciun am cercetat și eu notița și scriptele și am aflat că tovarășul nostru are de primit 28.029 lei, 49 litri de ulei, 5,500 kg miere de albine, 536 kg grîu, 366 litri de vin, 61 litri de țuică și altele.

Asemenea venituri au primit și ceilalți colectiviști. De pildă, moș Cepoi Ghiță lucrînd în gospodărie numai el și cu soția lui au luat suma de 15.897 lei, 28 litri ulei, 3,100 kg miere de albine, 303 kg grîu, 207 litri vin, 35 litri țuică și altele.

Peste satul adormit, fuioarele mari de fum se destrămau alene. Noaptea se lăsase de mult. In casele colectiviștilor însă veselia era în toi. Și cum inima veseliei e vinul, iar colectiviștii vin au din belșug, cinsteau urîndu-și ca anul 1959 să fie și mai îmbelșugat.

ION GHEORGHIU

O colectivistă ca multe altele:

FILOFTEIA ROMAN

Și-a scos de pe cap basmaua de mătase naturală. Și-a pus-o pe umeri ca pe o eșarfă. Și-a netezit părul, apoi a luat loc între bărbați, la masa consiliului de conducere. N-am mai recunoscut-o. De unde s-o recunosc? Stă pe scaun, între bărbați, la masa consiliului de conducere. Parcă e acolo de cînd lumea. Ea, Filofteia Roman, șefa echipei a doua din brigada întîia, membră în consiliul de conducere al gospodăriei colective „Drumul Păcii" din Mărculești, e prezentă ca întotdeauna.

Adunarea generală a colectiviștilor discută planul de producție al gospodăriei pe anul 1959. Am urmărit-o pe Filofteia Roman tot timpul discuțiilor. Asculta atentă, notîndu-și din cînd în cînd ceva într-un carnet. La urmă s-a ridicat și ea la cuvînt și am înțeles că totul a bucurat-o. Și cele 10 hectare de viță nobilă și pomi de soi care se vor planta în primăvară, și faptul că se va mări sectorul zootehnic cu 400 de oi, 44 de vaci cu lapte, 25 de scroafe de prăsilă și că se vor reda gospodăriei 10 hectare de teren din pămînturile desțelenite în toamnă.

— Toate sînt bune, toate vor duce la creșterea și înflorirea gospodăriei noastre. Dar, ar mai trebui ceva. Anul trecut brigada noastră a scos la porumb cu 5 vagoane mai mult decît celelalte brigăzi. Nu spun asta ca să mă laud, dar rezultatul dovedește că am muncit mai bine. Și iacă propun ca în noul an să introducem sistemul de plată și după producția obținută, a spus Filofteia Roman, primind aprobarea colectiviștilor.

Am stat apoi cu ea de vorbă. Am cercetat-o cu luare aminte. Și m-am minunat și nu mi-a venit să cred. Era ea, și parcă era totuși alta. Mi-am amintit-o în urmă cu ani, prin '42—'43, pe vremea războiului. Trecea grăbită pe ulița noastră cu un copil în brațe și altul fugind desculț în urma ei. Trecea către baba Leanca, soacră-sa. Era o zi de toamnă, cețoasă și friguroasă. Și ea, tînără, dar slabă, cu fața galbenă și suptă, într-o haină veche de-a bărbatului ei, trimis să moară pentru interesele ălor bogați. Se oprise atunci în colț, la răspîntie. Plîngea.

— Lumee! Lumee! Ce mă fac lume? S-a dus Ionică-al meu, mînca-i-ar buba neagră pe ăia care au scornit războiul... Cu ce-mi cresc eu copilașii, lume?

Cîteva femei aflate pe uliță au plîns și ele de mila ei. Am plîns și eu cu mama și cu toți ai casei.

Lucruri vechi, amintiri amare, de care fără să vreau mi-am adus aminte acum cîteva zile.

— Ce-ți fac copiii, fața Filofteio? am întrebat-o eu. Cum i-ai crescut?

— Copiii? Mulțumesc, maică, bine! Cum i-am crescut? Timpurile de azi m-au ajutat. Acuma Costel e ofițer, iar fata, Marioara, lucrează cu mine în gospodărie. Vrei s-o vezi? E acasă, își țese niște preșuri. Hai pe la noi, să vezi ce mai scoarță i-am făcut.

...Am plecat împreună. Casa, deocamdată, e tot cea bătrînească, cu prispă înaltă, cu pereții lipiți și văruiți de sute de ori. Interiorul e curat și dichisit cu gust de adevărată gospodină. In curte, păsări, un porc gras, în saia cîteva oițe.

— Cîte zile-muncă ai lucrat, fața Filofteio?

— Singură am 251. Și sînt tare mulțumită. Am luat numai bani 2.259 lei. Apoi grîu, porumb, vin, țuică zarzavaturi, fîn și cîte și mai cîte... Imi tot strîng an de an. Vreau să ridic și eu pentru fărîma asta de fată o casă ca lumea, că asta nu seamănă a casă de colectivist...

STELA NEAGU

Grijă pentru hrana animalelor

Colectiviștii din comuna Horia, regiunea Bacău, acordă o atenție deosebită bunei furajări a animalelor pe timpul iernii. Iată-l în fotografie pe brigadierul zootehnic Păduraru C-tin aducînd fîn proaspăt junincilor.

Sume mari acordate de ADAS

Pentru pagubele pricinuite la culturile agricole din cauza grindinei care a fost în anul 1958, în unele raioane din regiunea București, Administrația asigurărilor de stat a acordat drept despăgubiri gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole cît și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, sume importante de bani. De remarcat este faptul că gospodăriile agricole colective, pe lîngă faptul că au plătit la timp primele de asigurare, s-au îngrijit să asigure la A.D.A.S. și culturile agricole. In această privință, un exemplu bun îl constituie gospodăriile agricole colective din raioanele Călărași, Slobozia și Turnu Măgurele care au asigurat la A.D.A.S. din timp toate culturile de cîmp. Gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Radu Negru, raionul Călărași, a primit zilele trecute de la A.D.A.S., pentru pagubele provocate la culturile de păioase și prășitoare suma de peste 209.944 lei. De asemenea și gospodăria agricolă colectivă „Gheorghi Dimitrov" din Cuza Vodă a încasat de la A.D.A.S. 143.459 lei, gospodăria colectivă din satul Cacomeanca suma de 106.040 lei, cea din comuna Rasa 124.326 lei etc. La fel, gospodăriile agricole colective „1 Mai" din comuna Segarcea din Vale, raionul T. Măgurele, a primit de la A.D.A.S. suma de 150.000 lei, iar gospodăria colectivă „Pămînt desțelenit" din comuna Iazu, raionul Slobozia, suma de 99.687 lei.

Administrația asigurărilor de stat din regiunea București, a acordat importante despăgubiri pentru pagubele suferite de pe urma grindinei și ploilor torențiale, și țăranilor muncitori din satele și comunele raioanelor T. Măgurele, Giurgiu, Zimnicea, Alexandria, Urziceni, Drăgănești, Vlașca și altele.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Pentru fondul central

Sosesc carele vîrfuite

Pe cîmpul larg din jurul bazei de recepție din Focșani, în dimineața însorită de decembrie, poposesc tot mai multe care vîrfuite. Unele vin de departe, din raionul Vrancea. Altele, din Balotești și Găgești, din raionul Panciu. Cele mai multe sosesc însă din comunele raionului Focșani.

In ultimele zile, muncitorii bazei de recepție au lucrat uneori pînă dincolo de miezul nopții, pentru a prelua porumbul și floarea-soarelui, potrivit contractelor încheiate cu I.C.S. „Recolta", cu cooperativele de consum ca și cantitățile datorate pentru muncile S.M.T. sau provenite din restanțe.

...Lîngă cîteva care vîrfuite un grup de oameni purtînd pe ei șube au aprins un maldăr de coceni. Sînt veseli. Rumenesc la foc în niște țepușe, hălci de slană și uneori se cinstesc cu vin, din sticle pîntecoase. Sînt colectiviști din comuna Răstoaca.

— Am contractat anul acesta 13.000 de kg. de porumb și acum am adus ce datorăm, pînă la ultimul bob, mi-a spus unul dintre ei. Am avut adunare generală și am hotărît ca pentru la anul să contractăm o și mai mare cantitate.

Iată-l pe șeful bazei de recepție, Pricop Constantin, îngrijindu-se, ca preluarea porumbului să se facă într-un timp cît mai scurt, iar oamenii să nu zăbovească la Focșani, nici un ceas mai mult decît trebuie.

De la el aflu că și alte gospodării colective și-au îndeplinit cu cinste sarcinile ce le reveneau din contractări. De exemplu, gospodăria colectivă „30 Decembrie" din Odobești a predat mai mult de 5.500 de kg porumb cît contractase, cea din Cîmpineanca în loc de 6.000 de kg a predat 6.386 de kg.

La baza de recepție aduc porumb și floarea-soarelui nu numai colectiviștii și întovărășiții, ci și țăranii muncitori care au făcut contracte cu cooperativele de consum. Pînă acum cîteva zile, din cele 46 de comune care aduc cereale și floarea-soarelui la baza de recepție din Focșani, s-au preluat prin I.C.S. Recolta 681 de tone de porumb, iar prin cooperative de consum aproape 800 tone, deosebit de alte 278 de tone de porumb datorate pentru muncile S.M.T. De asemenea, prin „Recolta" s-au înmagazinat 144 de tone de floarea-soarelui, iar prin cooperativele de consum întreaga cantitate contractată.

La laboratorul unde lucrează tov. Maftei Maria și la magazie, unde fruntași în muncă sînt sondorul Gheorghe Fisan și magazinerul Constantin Zaharia, aglomerația a început să descrească către prînz. S-a lucrat repede și cu spor. Porumbul boabe este adăpostit în magaziile bazei, iar cel știuleți în două pătule construite încă din vara acestui an.

— In general, mi-a spus, cînd am plecat de la baza de recepție, tov Mihai Patrichi, contabilul șef, mai avem de preluat cantități foarte mici față de contractele ce s-au încheiat cu „Recolta" și cooperativele sătești și față de cantitățile planificate prin secția de valorificări. Nădăjduim că pînă la încheierea acestui an, în magaziile noastre vor intra tot ce s-a contractat de către țăranii muncitori din comunele pe care le deservim.

ION DRINCU

Sporirea producției de lînă și reducerea prețului de cost trebuie să „meargă" mînă în mînă

(Urmare din pag. 1)

pina 31,90 lei, Peștera 22,64 lei, iar Pecineaga 32,30 de lei. Diferența între prețul de cost la care e obținută lîna în diferite unități trebuie explicată nu prin existența unor condiții naturale deosebite ci numai prin activitatea gospodăriilor. Peștera care a realizat cea mai mare producție pe cap de oaie — 4.12 kg. — a obținut și cel mai scăzut preț de cost. Cu aproape 10 lei mai mic la kg. decît prețul de cost realizat la Stupina și Pecineaga. In afara volumului producției obținute la reducerea prețului de cost concură nivelul cheltuielilor materiale și de muncă vie. La Topraisar se consumaseră pînă în noiembrie cîte 122 de unități nutritive pentru un kg. de lînă. La Cocargea-Deleni, care a obținut la kilogramul de lînă un preț de cost cu 21 de lei mai mic, s-au consumat doar 48,5 unități nutritive.

In cele 2 gospodării situația este asemănătoare și în privința consumului de unități nutritive la litrul de lapte: 13,92 la Topraisar și numai 6,21 la Cocargea-Deleni. Cifrele date aci explică limpede de ce gospodăria de stat Cocargea-Deleni a obținut un preț de cost mult mai scăzut decît unitatea din Topraisar.

Sînt în regiunea Constanța gospodării de stat care au depășit consumul de unități nutritive planificat pe unitatea de produs: kg. de lînă sau litru de lapte. Prețul de cost al acestora n-a depășit costul planificat datorită faptului că furajele au fost produse ieftin. Producerea de furaje ieftine și reducerea numărului de unități nutritive pe unitatea de produs constituie principala cale de scădere a prețului de cost al lînei și laptelui.

Deși în proporție mai mică, reducerea cheltuielilor generale contribuie de asemenea la un preț de cost scăzut. Gospodăria de stat Topraisar a depășit fondul de salarii planificat cu 110 la sută și cheltuielile generale cu 160 la sută. După cum am văzut, aceste depășiri au influențat negativ asupra prețului de cost care se ridică la 45.65 de lei.

Cele cîteva date consemnate aici duc la concluzia că gospodăriile de stat dobrogene au mari rezerve de reducere a costului lînei, de sporire a producției sectorului ovin. Stă deci în puterile lor să dea industriei, chiar din acest an, lînă mai multă, mai ieftină și de calitate superioară.

CU TOȚII PE ACELAȘI DRUM

Umbrele înserării învăluiseră de mult orașul cînd la Aurel Nițoiu sosise în vizită vecinul său Constantin Busu, membru al gospodăriei colective „Grivița Roșie" din Calafat. Discuția a început-o Constantin cu întrebări de are sănătate, cîte kg. are porcul său etc. Din vorbă în vorbă Constantin Busu a ajuns apoi la ceea ce î-l interesă și o sfîrși cu:

— Eu zic vecine că ar fi bine să faci și tu cerere de înscriere în gospodăria colectivă, i-a zis el. Uite noi am obținut la hectar cu 500 de kg. mai mult grîu și 700 de kg. mai mult porumb decît întovărășirea. Fiecare colectivist a dus acasă bucate... sau ce să-ți mai spun. Mă cunoști nu de azi de ieri și știi că nu-ți vreau răul. Așa că fă cerere și să fie într-un ceas bun.

Aurel Nițoiu nu era luat pe nepregătite. Știa de mai înainte tot ce-i spusese Constantin pentru că și el făcuse calcule asemănătoare. Ba mai mult. De cîte ori nu se uitase în curtea vecinului cînd acesta căra bucatele de la colectivă. Și acum trebuia să facă acest pas important din viața lui. Privi către soție și citi în ochii ei aprobarea. Luă tocul, cerneala, o coală de hîrtie și se apucă să scrie.

... Constantin se gîndea să plece spre casă. Era frînt de oboseală. La celălalt vecin, Ioniță Turcu, va merge a doua zi. Dar Aurel Nițoiu îi întrerupse firul gîndurilor.

— Ce-ai zice dacă am merge acum amîndoi să-l lămurim pe Ioniță?

Ce mai putea spune? Pe fața lui Busu, brăzdată de cîteva cute adînci, înflori un zîmbet.

Așa a devenit Aurel Nițoiu agitator.

Intr-una din aceste zile de decembrie, în amfiteatrul liceului mixt din Calafat, gospodăria colectivă „Grivița Roșie" a ținut adunarea generală. In acea zi gospodăria număra 515 familii cu 606 ha. A doua zi numărul membrilor și al hectarelor crescuse la 570 și respectiv la 781.

De fapt pe masa președintelui nu se aflau decît 54 de cereri făcute mai înainte. Dar, ascultînd darea de seamă și perspectivele ce se deschid gospodăriei, Grigore Voinic a făcut cerere chiar atunci și a ținut morțiș să fie luată în discuție. Oamenii îl cunoșteau bine, așa că Voinic Grigore a devenit colectivist și în același timp agitator.

La cîteva zile după aceea, colectiviștii din Calafat au hotărît să țină o nouă adunare generală. Motivul? Incă 120 de cereri de aprobat. Cîțiva erau atrași în gospodărie chiar de Grigore Voinic.

Popa Ștefan a fost pînă mai zilele trecute brigadier iar acum este președintele gospodăriei colective din Calafat și totodată unul dintre cei mai buni agitatori. El a lămurit să intre în colectivă pe Ion S. Patru, cumnatul său, pe Atanasie Pîrvan și Constantin Oprea, părinții săi, pe Mihai Popa, fiul său, pe Marin Turcu, Genică Paliu, Nicolae Ciocla, vecinii săi. Da cîți nu sînt.

De ce s-a înscris în colectivă Polixenia Minea? S-a dus acum cîtva timp la Ștefan Popa să-i ceară împrumut cîteva kg. de făină. Ce a văzut atunci Polixenia Minea la Ștefan în casă și în curte a hotărît-o să se înscrie în colectivă. Avea Ștefan în magazie vreo 200 de banițe de grîu, iar în pătul cam 150 tîrne de porumb; în curte trei porci grași, în casă mobilă nouă, iar șifonierul înțesat cu cîteva costume de haine pentru el, rochii și cîte toate pentru nevastă și copil.

— Toată lumea care muncește în colectivă este fericită, atunci de ce să nu fiu și eu? — a spus Xenia.

Pentru cele 500 de zile-muncă lucrate în gospodăria colectivă Patru C. Ioan a primit aproape 4.000 de kg. de grîu și porumb, vreo 200 de kg. de floarea-soarelui, 55 de kg. de zahăr, pește, cartofi, ceapă și pe deasupra și 3.000 de lei. Cînd merge pe la vecini să-i lămurească să se înscrie în colectivă, Ion nu vorbește mult, le spune doar atît:

— Voi știți cum trăiam înainte de a intra în gospodăria colectivă ca nu aveam nici după ce bea apă. Știți și vedeți cum trăiesc și acum. Și viața asta nouă o datoresc numai gospodăriei.

FLORICA PLOPEANU

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Ca mulți alții

Maria Ceșenko și-a regăsit satul

Corespondență specială pentru ziarul „Agricultura Nouă" de Boris Podkopaev

Imediat după război, Maria Ceșenko, tînără colhoznică din satul Lizinovka, regiunea Voronej, a plecat la Stalingrad, ca să muncească la oraș. Fata a fost primită bine de muncitori și era mulțumită de munca ei. Adeseori însă, plimbîndu-se pe străzile marelui oraș, își aducea aminte de satul ei. Amintirile acestea o tulburau îndeosebi atunci cînd primea cîte o scrisoare de la prietenele ei din colhoz.

Fetele îi comunicau felurite noutăți din sat și îi scriau despre marile prefaceri care s-au produs în timpul din urmă în gospodăria lor. După comasare, colhozul lor, care purta numele celui de-al XX-lea Congres al partidului, devenise cea mai mare gospodărie de acest fel din raion. Dispunînd de 17.000 hectare de pămînt, venitul colhozului se ridica la cîteva milioane de ruble. Viața colhoznicilor devenise mai îmbelșugată ca înainte, hambarele erau pline de grîne. În sat se construiseră multe case noi, clădiri de gospodărie încăpătoare, luminoase și călduroase.

Toate acestea au făcut-o pe Maria Ceșenko să ia hotărîrea de a se întoarce în satul ei natal. Cînd s-a văzut aproape de sat, în inima ei se luptau două simțăminte. Era bucuroasă că se întoarce pe meleagurile atît de dragi, dar totodată era și neliniștită: oare cum va fi primită?

Cînd s-a prezentat la consiliul de conducere al colhozului, președintele gospodăriei, Ivan Sokolov, a întrebat:

— Unde ai vrea să lucrezi?

— Acolo unde e acum mai multă nevoie de oameni, a răspuns Maria.

Și astfel a devenit Maria Ceșenko îngrijitoare de porci. La început a fost greu, e adevărat. Dar greutățile n-au speriat-o. Biruindu-le cu îndîrjire, Maria căpăta cu fiecare zi tot mai multă încredere în forțele sale. Adesea, în serile libere, citea pînă tîrziu cărți și reviste de specialitate, îmbogățindu-și necontenit cunoștințele. Maria se uita cu atenție cum lucrează îngrijitoarele cu mai multă experiență, cerea sfaturi tovarășelor sale și găsea întotdeauna răspuns la întrebările care o frămîntau.

In scurtă vreme toți au văzut că Maria Ceșenko muncește cu multă tragere de inimă. Ca urmare, consiliul de conducere al colhozului a hotărît s-o ridice în munca de responsabilă a fermei de porci.

— Nu știu dacă am să pot face față acestei sarcini, a spus, sfioasă, Maria.

— O să te ajutăm, au încurajat-o oamenii.

Aplicînd metode noi de alimentare, fetele de la ferma de porci obțin lună de lună rezultate tot mai bune, dîndu-și silința să realizeze o producție cît mai mare de carne, cu un consum cît mai mic de muncă și furaje.

— Noi socotim că ne aflăm în prima linie a luptei pentru mărirea producției de produse animale, spune Maria Ceșenko. Știm că țara are nevoie de cît mai multă carne și ne vom da toată silința să ne îndeplinim angajamentele pe care ni le-am luat.

Ne-am interesat și noi de aceste angajamente și am aflat că crescătorii de animale din colhoz s-au angajat să dea în acest an cîte 7.000 kg. de carne la o sută hectare de teren agricol. Cînd însă, după Plenara din septembrie a C.C. al P.C.U.S., s-a pornit în toată țara puternica mișcare în întîmpinarea celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S., lucrătoarele de la ferma condusă de Maria Ceșenko și-au revizuit angajamentele și au hotărît să dea în acest an statului, în loc de 194.900 kg. carne de porc, cît se angajaseră anterior, peste 200.000 kg., și să obțină de la fiecare scroafă în mijlociu cîte 20 de purcei.

Așa trăiesc și muncesc oamenii din Lizinovka, unde tînăra colhoznică Maria Ceșenko și-a regăsit, ca mulți alții, satul.

Recolte mari

In anul 1958 în U.R.S.S. s-au obținut recolte fără precedent la sfecla de zahăr, bumbac, plante oleaginoase și alte culturi. Față de anul 1953 producția de sfeclă de zahăr a sporit de 2,3 ori, fapt care va permite ca în 1959 să se producă 30—32 kg de zahăr pe cap de locuitor.

Extinderea culturilor de sfeclă de zahăr a fost realizată și prin introducerea acestei plante în regiuni noi. In cursul ultimilor doi ani, în Kuban a luat ființă o nouă bază puternică a producției de zahăr. In anul 1958 s-au recoltat aici 30.000.000 chintale de sfeclă de zahăr.

In anul 1958 recolta globală de floarea-soarelui, principala cultură oleaginoasă din U.R.S.S., a depășit cu 1,6 milioane tone recolta anului 1957. In numeroase regiuni s-a obținut o producție medie de peste 20 chintale la hectar.

De asemenea, în anul 1958, în ciuda timpului nefavorabil, cultivatorii de bumbac au predat statului pînă acum 4.335.000 tone bumbac brut, adică cu 125.000 tone mai mult decît în anul 1957.

Mai multă carne, mai mult lapte

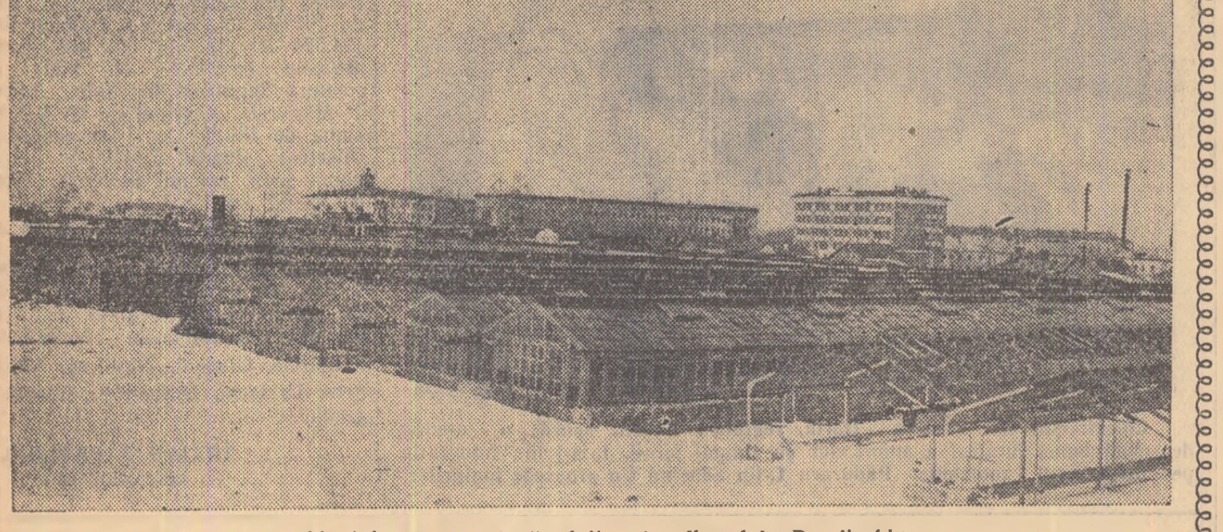
Intrecerea pentru a depăși Statele Unite în ce privește producția de produse animaliere pe cap de locuitor, continuă pe scară largă. Față de anul 1953, numărul vitelor cornute mari a sporit în țară cu 13,6 milioane capete, dintre care numărul vacilor a sporit cu 7,2 milioane capete, al porcinelor cu 13,6 milioane și al ovinelor cu 29,2 milioane capete.

A crescut de asemenea, producția de produse animaliere. In anul 1958 s-a obținut în medie de la fiecare vacă aproximativ 1.900 litri lapte, față de 1.016 litri în 1953.

In anul 1957, producția de lapte era de 1,5 ori mai mare decît în 1953 și a reprezentat aproximativ 95 la sută din producția de lapte a S.U.A. Cantitatea de unt produs pe cale industrială a fost egală cu cantitatea produsă în S.U.A.

In ceea ce privește grăsimile animale, încă în 1957, U.R.S.S. a produs cu 47.000 tone mai mult decît S.U.A. In ceea ce privește volumul global al producției de lapte și unt, U.R.S.S. se situează acum pe primul loc în lume.

Beneficiind de recolta bogată de porumb, colhozurile și sovhozurile au însilozat în acest an aproape 146.000.000 tone de furaj, ceea ce înseamnă o creștere de 58.000.000 tone față de 1957.

Combinatul de sere și răsadnițe al colhozului „Dzerjinski"

Voința poporului cubanez

Dictatura singerosului Batista s-a prăbușit. Trupele răsculaților, care în ultimele zile ale anului au declanșat o puternică ofensivă înfruntînd una din armatele cele mai bine înarmate din America Latină, au obținut o mare și strălucită victorie.

La 31 decembrie agențiile de presă relatau că la Santa Clara, unul din principalele centre de comunicație din Cuba, să dădeau lupte crîncene între răsculați și forțele guvernamentale. Garnizoanele guvernamentale din sudul Cubei se retrăgeau în dezordine. Cele de pe coasta de nord a insulei începuseră de asemenea retragerea pe mare. Incercările dictatorului Batista de a stăvili ofensiva răsculaților, destituirea mai multor comandanți ai armatelor sale s-au dovedit fără folos. Impotriva singerosului dictator s-a ridicat întreaga populație a Cubei.

Potrivit unei știri transmise de la Agenția France Presse, la 30 decembrie au sosit pe bordul unui avion la New York doi fii ai lui Batista și alte persoane „a căror identitate nu a fost relevată".

Peste două zile numai, la 1 ianuarie, dictatorul Batista împreună cu 40 de conducători ai guvernului și armatei sale fugeau din țară cu avionul pentru a se aciua în capitala Republicii Dominicane.

După cum se vede, armele și dolarii cu care Batista a fost în permanență „ajutat" de S.U.A., tancurile livrate de guvernul englez, execuțiile și masacrele ordonate de dictator n-au reușit să înfrîngă poporul, pe răsculați. Dimpotrivă, dezlănțuind o puternică ofensivă, ei au nimicit împotrivirea forțelor guvernamentale punîndu-i pe fugă pe dictator și clica lui.

Pentru frumusețile sale naturale și clima ei dulce, Cuba este numită pe bună dreptate și „Perla Antilelor". Impreună cu cîteva insule mai mici din Arhipelagul Antilelor, Cuba are un teritoriu de 114.500 km.p. Aprig disputată între spanioli și englezi datorită numeroaselor sale bogății, Cuba a cunoscut, începînd din 1898, patru ani de ocupație militară americană, apoi soarta tuturor țărilor mici invadate de monopolurile americane.

In economia țării predomină capitalul nord-american. Mai bine de 90 la sută din pămînturile cultivate se află în miinile trusturilor din S.U.A., care cultivă aici pe mari suprafețe trestie de zahăr și tutun, apoi cafea, cacao, arbore de cauciuc, citrice și alte plante tropicale.

De bogățiile Cubei profită trusturile și un mănunchi de latifundiari și politicieni corupți. Trusturile sînt singurul cumpărător al zahărului și oferă prețul pe care îl vor. Tot ele vînd Cubei produse alimentare esențiale pe care agricultura insulei — obligată la monocultură — nu le poate asigura.

Pentru a păstra supremația lor economică trusturile americane l-au scos din nou la „lumină" în 1952 pe Fulgencio Batista, subofițer în armată, care a devenit peste noapte general și șef al guvernului. Ducînd o politică de subordonare totală față de Washington dictatorul Batista a dat mînă liberă monopolurilor americane care au provocat șomajul a peste 600.000 de muncitori și înrăutățirea existenței populației.

Vechi dictator, Batista a instaurat un regim de cruntă teroare. Prin arestări, torturări și asasinate a vrut singerosul Batista să se mențină la putere. Dar într-o noapte, pe malul stîncos și pustiu al provinciei Oriente, au debarcat un grup de răsculați. Veneau din Mexic și aveau conducător pe tînărul avocat Fidel Castro. In noaptea de 18 spre 19 decembrie 1956, debarcaseră 82 de oameni. Astăzi sub comanda lui Fidel Castro luptă zeci de mii de oameni, o armată puternică sprijinită de popor, care a dat lovituri nimicitoare trupelor guvernamentale și a pus pe fugă pe însuși Batista.

Desigur că situația politică din Cuba nu este încă clară. Inaintea fugii sale, Batista a declarat că transmite întreaga sa putere unei junte militare în frunte cu generalul Eulogio Cantillo, unul din membrii statului major al armatei guvernamentale. Junta militară l-a proclamat imediat președinte provizoriu al Cubei pe Carlos Piedra, membru al Tribunalului Suprem, după care și-a anunțat autodizolvarea.

Conducătorii răsculaților au declarat că nu recunosc această juntă și cer ca în funcția de președinte provizoriu să fie proclamat reprezentantul lor, fostul magistrat Manuel Urrutia.

Fidel Castro conducătorul răsculaților cubanezi a declarat că vor continua lupta pînă la capitularea necondiționată a armatei. „Victoria revoluției a spus el, trebuie să fie deplină".

NEGRU PE ALB

Statele Unite livrează R. F. Germane un lot de rachete de diferite tipuri.

Cu rachetele pe care
Agresorii le livrează,
Dînșii pacea-ntre popoare
Evident o... torpilează.

După cum se precizează din cercuri bine informate, la Tokio există în prezent 18.000 de gangsteri.

Nu-i decît o ipoteză
Să explici ce s-a-ntîmplat:
Capitala Japoneză
S-a... americanizat.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Spartachiada de iarnă a tineretului

In prezent, se desfășoară în toată țara concursurile sportive din cadrul primei etape — faza pe colectiv — a Spartachiadei de iarnă a tineretului, ediția a 4-a. Numărul tot mai mare de participanți vine să demonstreze, din nou, că această competiție sportivă de masă se bucură de o largă popularitate în rîndurile tineretului.

La colectivul sportiv „Recolta M.A.S.", încă din prima zi a întrecerilor au participat 186 de salariați la concursurile de șah și tenis de masă.

Trebuie să menționăm că aceste concursuri au făcut ca numărul membrilor înscriși în U.C.F.S. să crească simțitor. Astfel, dacă pînă în luna noiembrie colectivul număra 545 de membri, în prezent cifra aceasta a ajuns la 845 și este în continuă creștere.

★

Intrecerile sportive din cadrul Spartachiadei de iarnă a stîrnit un deosebit interes și în rîndurile tineretului din satul Remus, raionului Giurgiu, unde s-au înscris pînă în prezent 200 de săteni. Aceștia vor concura la disciplinele tenis de masă, șah, patinaj și schi. Pentru buna desfășurare a acestor concursuri s-au pregătit materialele sportive necesare, s-au procurat mese de șah, cu piesele respective și mese de tenis. De asemenea, se va amenaja o porțiune a lacului de lîngă sat pentru patinaj, iar în jurul acesteia, se va amenaja o pîrtie pentru concursurile de schi.

De un deosebit succes se bucură și concursurile de șah și tenis de masă care au început în comunele Ungureni, Galbeni, Ițești, Petrești, Răcăciuni (regiunea Bacău), ca și întrecerile din comunele Căzănești (raionul Slobozia), Frăsinet, Axintele, Lupșanu (raionul Lehliu) etc. Aci întrecerile sportive au fost precedate de adunări festive unde s-a prelucrat regulamentul Spartachiadei de iarnă.

Și în comunele și satele din raionul Tg. Mureș, au început întrecerile din cadrul celei de-a 4-a ediții a acestei populare competiții de masă. In satul Ciba Nicolești, participanții la concursul de șah au fost împărțiți în șapte grupe a cîte 11 concurenți. In 3 grupe, întrecerile s-au și terminat, avînd învingători pe Iosif Sipoș, Doczi Imre, și Sandor Kadar.

★

Insă, dacă majoritatea colectivelor sportive s-au pregătit și au început întrecerile din cadrul Spartachiadei, trebuie să menționăm că mai sînt și unele comune unde nu s-a făcut nimic în această privință. De pildă, în comunele din raioanele Oltenița, Titu, Urziceni, Vidra și altele nu s-a alcătuit, pînă în prezent, nici un plan de acțiune în vederea începerii Spartachiadei. Aceasta este o lipsă a consiliilor U.C.F.S. raionale ca și a organizațiilor de U.T.M. care nu s-au preocupat mai îndeaproape de aceste concursuri. Membrii comitetelor de organizare a Spartachiadei din raioane vor trebui să se deplaseze mai mult pe teren, pentru a sprijini colectivele sportive rămase în urmă.

DIN R. P. D. COREEANĂ

Pentru îndeplinirea primului plan cincinal cu doi ani înainte de termen

După primirea scrisorii Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea adresată tuturor membrilor de partid, de a desfășura și mai larg mișcarea inovatorilor pentru mecanizarea muncilor agricole, membrii de partid de la Stațiunea de închiriat mașini din Diaren s-au întrunit de curînd într-o ședință de partid deschisă, la care au participat și muncitorii fără de partid.

Oamenii muncii de la fermele agricole și din cooperativele agricole din R.P.D. Coreeană au răspuns cu avînt la chemarea Partidului Muncii din Coreea în vederea dezvoltării continui a creșterii animalelor.

In fotografie: un aspect de la ferma din Jenpen.

După ce s-a dat citire scrisorii C.C. al Partidului Muncii din Coreea, la această consfătuire a luat cuvîntul directorul stațiunii, Sin Hak Gîn. Luînd drept îndreptar scrisoarea Comitetului Central și scoțînd în evidență importanța sectorului de muncă al lucrătorilor de la această stațiune în această perioadă de transformări revoluționare și de impetuoasă construire a socialismului, el a arătat că este necesar să se traducă cu perseverență în viață hotărîrile Plenarei din septembrie a C.C. al partidului.

Propunînd să se ridice productivitatea muncii de două ori și să se îndeplinească primul plan cincinal cu doi ani înainte de termen, Sin Hak Gîn a arătat că datorită muncii active de conducere desfășurate pe teren de tov. Pak Den Ai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, și din inițiativa activiștilor de partid, s-au scos la iveală rezerve care permit să se facă arături de toamnă pe o suprafață de peste 10.000 tenbo peste plan, ceea ce reprezintă o treime din volumul de lucrări cuprins în planul de muncă. Apoi, declarînd că el este gata să-și asume răspunderea unui schimb și să conducă el însuși tractorul, procedînd totodată la o considerabilă reducere a aparatului administrativ, directorul stațiunii a arătat că este necesar ca toți muncitorii să lucreze cu avînt sporit în toate sectoarele de activitate.

După director au luat cuvîntul mai mulți brigadieri, tractoriști și funcționari, aceștia din urmă exprimîndu-și dorința de a deveni tractoriști. Vorbitorii au arătat, toți ca unul, că este necesar să se ridice productivitatea muncii prin trecerea la munca în trei schimburi și să se asigure funcționarea ireproșabilă a tractoarelor. Tractoriștii Kim Sen Bon și An En Cian s-au declarat hotărîți să facă arături adînci de 30 cm. și să îndeplinească primul plan cincinal cu doi ani și șase luni înainte de termen, prin reducerea duratei lucrărilor pregătitoare și ridicarea productivității muncii.

Participanții la consfătuire și-au luat angajamentul să îndeplinească primul plan cincinal cu doi ani înainte de termen, prin trecerea la munca în trei schimburi, reducerea duratei lucrărilor pregătitoare și ridicarea productivității muncii prin prelungirea duratei de funcționare utilă a tractoarelor.

Cîteva constatări practice asupra producerii seminței hibride de porumb în Bărăganul de sud-est

Ing. GHEORGHE ȚURCANU
responsabil cu ameliorarea porumbului la Stațiunea I.C.A.R. Mărculești, regiunea Constanța

Anul acesta în unitățile agricole de stat și cooperatiste așezate în Bărăganul de sud-est a început pe suprafețe mari producerea de hibrizi dubli de porumb alături de cea a hibrizilor între soiuri.

In cele ce urmează vom prezenta cîteva constatări practice și aprecieri asupra felului cum s-au desfășurat lucrările de hibridare în această parte a țării.

Obținerea de hibrizi între soiuri a continuat și în acest an. Majoritatea unităților agricole socialiste au avut, ca și în anii trecuți, loturi de producere a hibridului Romînesc Dobrogean x ICAR 54.

Schema de semănat a fost în majoritatea cazurilor de 4 rînduri soi mamă la 2 rînduri soi tată, deci proporția de 2 : 1. In condițiile acestui an, proporția de 2 : 1 s-a dovedit a fi bună. Spațiul de izolare de minimum 200 m. față de cultura altor soiuri de porumb a fost asigurat. Producția de sămînță hibridă obținută satisface în mare măsură necesarul pentru suprafețele planificate în anul viitor.

Printre unitățile agricole cooperatiste care au obținut bune rezultate în producerea seminței hibride de porumb se numără și gospodăriile colective „Vasile Roaită" și „30 Decembrie" din comuna Perișoru, raionul Fetești. La aceasta din urmă cîmpul de producere a hibridului Romînesc Dobrogean x ICAR 54 a fost de 10 ha iar schema de semănat (proporția) de 2 : 1. Producția evaluată la soiul mamă este de 1.500 kg boabe la ha iar la soiul tată 1.200 kg boabe la ha. Pe cele 6,66 ha ocupate de soiul mamă (din totalul de 10 ha) se vor obține deci cca 8—10 tone de sămînță hibridă de bună calitate, ceea ce asigură cantitatea necesară cultivării a 400—500 ha în anul viitor.

Obținerea de hibrizi dubli, operațiune nouă și foarte importantă, a fost încredințată începînd din acest an și gospodăriilor agricole de stat și colective.

Semănatul s-a făcut după schema 6 rînduri hibrid simplu folosit ca mamă la 2 rînduri hibrid simplu, ca plantă tată, deci în proporție de 3 : 1.

Deoarece sămînța a fost primită cu întîrziere, semănatul s-a făcut după 1 mai, deci după ce trecuse epoca optimă. Din această pricină loturile de hibridare au avut mult de suferit din cauza atacului rățișoarei porumbului (Tanymechus dilaticollis). Iată deci că nerespectarea epocii optime de semănat și a unei bune rotații a culturilor pot produce pagube însemnate.

Lucrările de întreținere și castrare s-au făcut la timp și bine, sub permanenta supraveghere a brigadierilor și inginerilor din gospodăriile respective.

Reușita lucrărilor de castrare au garantat autenticitatea seminței hibride obținute din punct de vedere biologic. Recolta este însă slabă atît cantitativ cît și calitativ. Știuleții ambelor forme (tată și mamă) au lungimea în medie de cca. 75 la sută din mărimea normală a știuleților hibrizi simpli respectivi, iar grosimea aproape la fel de redusă. Numărul boabelor pe știulete și procentul de boabe (provenit din raportarea greutății boabelor la greutatea totală a știuletelui) sînt în medie de cca. 40—60 la sută din normal. Ciocălăul (rahisul) este acoperit de boabe în medie pe numai 50—75 la sută din suprafața sa.

Boabele (în cazul hibrizilor simpli din încrucișarea cărora a rezultat hibridul dublu Warwick 600, deci în cazul porumbului Dinte de cal) sînt deformate în proporție de 70—90 la sută, cu mișuna superficială sau inexistentă, cu embrionul anormal. Din punct de vedere biologic, aceste boabe sînt bune de sămînță, dar practic nu pot fi întrebuințate la semănătorile de tip Victoria (cu distribuitor cu discuri), care necesită un material semincer uniform, calibrat și de bună calitate.

Din evaluări și din datele obținute la recoltare rezultă că producția totală de știuleți la ha este de cca. 2.000 kg iar cea de boabe din hibridul folosit ca mamă de cca. 500—600 kg/ha pe lotul de hibridare.

In cele ce urmează vom arăta pe scurt cauzele care au dus la crearea acestei situații. Precizăm de la început că este vorba de un complex de factori și de aceea îi vom analiza pe fiecare în parte.

Condițiile climatice din perioada fecundației nu au fost prea favorabile. In cursul lunii iulie, temperatura maximă în aer la umbră a fost de 36 grade C, iar cea maximă pe sol de + 62 grade C. Umiditatea relativă atmosferică a scăzut pînă la 30 la sută (valoarea minimă), iar în 11 zile neconsecutive, sub 40 la sută. De asemenea, vînturile au fost slabe sau inexistente, ca frecvență și tărie.

Din datele prezentate mai sus se poate trage concluzia că factorii climatici (în special temperatura și umiditatea aerului) nu au fost prea favorabili fecundației la porumb în acest an. De asemenea, polenizarea (anemofilă) a fost mult stînjenită de lipsa curenților de aer.

Un alt factor care are mare importanță în reușita fecundării și care depinde direct de biologia înfloritului la porumb, este decalajul dintre apariția polenului și apariția mătăsii; acesta este cunoscut sub numele de protandrie. In condiții normale, decalajul este de 1—4 zile; în caz de secetă însă, apariția mătăsii întîrzie față de apariția polenului cu 10—20 zile.

Dacă se încrucișează două forme, este posibil ca în afară de protandrie să intervină și un decalaj între apariția polenului la planta tată și apariția mătăsii la planta mamă, datorită diferenței dintre perioadele de vegetație ale formelor ce se încrucișează. Acest decalaj a atins 4—5 zile la hibrizii simpli ce se încrucișează pentru obținerea hibridului dublu Warwick 600.

Atît protandria cît și decalajul dintre formele genitori au contribuit la micșorarea procentului de boabe, la scăderea producției în acest an.

Producția de sămînță hibridă de porumb a mai fost influențată anul acesta și de schema de semănat, mai precis de **proporția dintre forma tată și forma mamă.** In Bărăgan s-a folosit pînă în prezent pe scară largă proporția de 2 : 1, realizată practic prin semănarea alternativă a 4 rînduri din forma mamă și 2 rînduri din forma tată. Mai înainte de aceasta a fost utilizată și proporția 1 : 1, cu schema 6 rînduri mamă și 6 rînduri tată.

In acest an, conform instrucțiunilor privind producerea seminței de porumb dublu hibrid elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Institutul de Cercetări pentru cultura porumbului și Laboratorul de producere a semințelor, loturile de producere a hibrizilor dubli au fost semănate după schema 6 rînduri mamă și 2 rînduri tată, adică în proporție de 3 : 1.

In instrucțiunile sus arătate se spune: „însămînțarea formelor parentale în cîmpurile de hibridare trebuie să se execute în așa fel încît să se asigure polenizarea completă a mătăsii de la plantele materne, cu polen de la plantele paterne. Raportul dintre plantele mamă și tată în cîmpurile de hibridare, trebuie să fie diferit și se stabilește în funcție de particularitățile zonelor naturale. In condițiile țării noastre, s-a stabilit ca optim raportul de 6 : 2".

Se pare că în aceste instrucțiuni este o contrazicere. După logica primelor două fraze, raportul de 3 : 1 ar fi potrivit zonelor naturale caracterizate prin temperaturi moderate și umiditate (a solului și atmosferică) mare, cum ar fi, de exemplu, regiunile Timișoara, Autonomă Maghiară și altele. In regiunile secetoase (în special Bărăganul și Dobrogea) raportul cel mai potrivit ar fi 2 : 1.

In acest an am avut posibilitatea să comparăm în condițiile raionului Fetești felul cum aceste 3 proporții de semănat (adică 1 : 1, 2 : 1 și 3 : 1) asigură o bună polenizare și fecundare.

La stațiunea ICAR Mărculești s-a semănat în proporție de 1 : 1 un cîmp de obținere de hibrizi dubli după schema 2 rînduri formă mamă la 2 rînduri formă tată. Suprafața totală a cîmpului a fost de 0,37 ha, iar spațiul de izolare de peste 600 m. Această proporție a realizat o foarte bună polenizare și fecundare. Știuleții sînt normali, mari, bine îmbrăcați cu boabe, iar boabele normale ca formă și mărime. Proporția de 1 : 1 nu este însă recomandată în marea producție deoarece practic forma mamă ocupă numai jumătate din suprafața totală.

In proporția de 2 : 1 (schema 4 : 2) au fost semănate în gospodăriile colective majoritatea loturilor de producere a hibridului Romînesc Dobrogean x I.C.A.R. 54. La gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din comuna Perișoru, recolta este satisfăcătoare cantitativ și calitativ, știuleții sînt normali și tipici soiului, iar gradul de acoperire cu boabe foarte mare. Sub aspectul rentabilității, raportul de 2 : 1 este mai bun față de 1 : 1.

In proporția de 3 : 1 (schema 6 : 2) au fost semănate loturile de producere a hibrizilor dubli. In felul acesta a fost produs în unele gospodării agricole colective hibridul dublu Warwick 600. Recolta a fost extrem de mică și foarte slabă sub aspectul calitativ, din cauza proastei polenizări și fecundări. Este adevărat că la raportul de 3 : 1 se produce sămînță hibridă pe trei sferturi din suprafața totală a lotului de hibridare; datorită însă faptului că în regiunile secetoase nu se asigură o bună fecundare, schema de 6 : 2 nu este recomandabilă

Intr-adevăr, în regiunile secetoase durata viabilității polenului este în general mult redusă. Intervenind protandria și decalajul între formele ce se încrucișează, polenul produs de cele 2 rînduri ale formei tată este insuficient pentru a asigura o bună fecundare a plantelor de pe cele 6 rînduri mamă plus 2 rînduri tată.

In concluzie, pentru îmbunătățirea producerii seminței hibride de porumb în anul viitor propunem să se stabilească pentru fiecare zonă naturală raportul optim de semănat, în funcție de rezultatele obținute practic pe teren. Pentru zona de stepă (în special Bărăganul) socotim ca bun raportul de 2 : 1 (4 rînduri mamă : 2 rînduri tată). De asemenea, propunem să se micșoreze suprafețele loturilor de hibridare în așa fel încît să se asigure o bună îngrijire și mai ales o bună castrare a plantelor.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".